

גיליון 232

כיכר

כיוון

אלול-תשרי תשע"ז-1 אוקטובר 2016

המגזין לאזרח הוותיק ברעונה

"תקע בשופר גדול לחרותנו"

(מתוך התפילה)

שנה טובה

קצין העיר 8-6 בית כנסת ישראלי 11-10 חטופים 13-12

מדורים קבועים: ספר - סרט - אופנה - טיול - טכנולוגיה - עברית - בישול - תזונה - טריוויה - תשבץ - תיאטרון - צונאות

מאת: מלכה מהולל

קונפליקטים

קונפליקטים הם לב לבו של כל מחזה וכל יצירה ספרותית. ללא קונפליקט אין סיפור, וכשאין סיפור הצופה או הקורא נרדם משעמום. 'קונפליקט' בהגדרתו הוא התנגשות בין ערכים. התנגשות כזו יכולה להיות בין טובת הפרט לטובת הכלל והמדינה, בין חוק המדינה לעקרונות ואמונות הפרט, בין הרגש לבין ההיגיון, בין העדפת המיעוט לניצחון הרוב.

כמו בחיים. החיים במדינת ישראל מזמנים לנו חדשות לבקרים, קונפליקטים מכל הסוגים. די לפתוח את העיתונות הכתובה או המשודרת כדי להיווכח בקונפליקטים הקיימים בדמוקרטיה הישראלית בין החלטות שרירותיות של הממשלה לבין הפרט הנושא בעול ובתוצאות ההחלטות, בין מפלגות העסקות בניסיונות לרצות את בוחריהן לבין טובת המדינה, ובין אזרחים מן השורה לאחיהם. דוגמאות לא חסרות, דתיים וחילוניים, יהודים וערבים, אשכנזים וספרדים. לעתים נדמה שהקונפליקטים האלה יביאו אותנו בסופו של דבר למלחמת אחים.

הסינים בבואם לקלל מישהו אומרים: "שיהיו לך חיים מעניינים", דהיינו שלא יהיה לך משעמם, דהיינו שיהיו לך הרבה קונפליקטים.. אין שום רע בעצם קיומם של קונפליקטים. הם אפילו לגיטימיים. הם מחדדים את המחשבה, ומעודדים דו שיח. הבעיה מתחילה בסגנון. בסגנון שבוחרים אצלנו לנהל אותם. איכשהו בכל מקרה של קונפליקט, נגררים אנחנו לסגנון מתלהם, חסר סובלנות, פוגעני שלא לומר אליים..

מתחילה שנה חדשה. הברכה שלנו היא ריאלית. משעמם לא יהיה פה אף פעם, אבל לפחות נלמד להוריד מעט את הטונים, לנהל דיונים פוריים, נבין שקונפליקטים, גם אם לא פתירים בטווח זמן רצוי, הם בהחלט דרך חיים שאפשר לנהל באופן תרבותי ובונה. שנה טובה שתהיה לעם ישראל בכלל, ולקוראינו הנאמנים בפרט.

Mehulal2@netvision.net.il

עורכת ראשית: מלכה מהולל

עורכת לשונית: לאה הראל

חברי המערכת: נילי אפלבוים, אביבה אסיאו, בלומה בינשטוק, שלמה בינשטוק, נח הורניק, יהודית הלפר, ברכה וויסברט, מאיר חוטקובסקי, עוזי מנור, לאה קליין, אורה צרויה, אביבה קניג, רות רסין.

צלם המערכת: מוטי בן-ארויה

כתובת המערכת: רח' ההגנה 114 רעננה, מיקוד 4331125

טלפון: 09-7747041, פקס: 09-7729320

המ"ל: העמותה למען האזרח הוותיק ברעננה

מודעות לפרסום: זכות מרים

נייד: 052-2546043

גרפיקה: מנדל עיצוב והפקות דפוס (אנה קירי)

תגובות לכתבות בעיתון ניתן לשלוח לכל אחד מחברי המערכת. ראה מייל בתחתית הכתבות.

תמונת שער:

תקיעה, שברים, תרועה

צילם: גדעון גולן

בנקים לא ייסגרו ללא אישור

מאת: מאיר חוטקובסקי

ועדת הכלכלה של הכנסת אישרה לקריאה ראשונה את ההצעה של היו"ר, ח"כ איתן כבל, לתקן את חוק הבנקאות ולאפשר לבנק ישראל לעצור סגירת סניפים של הבנקים המסחריים. הצעת החוק נועדה להתמודד עם המגמה המתמשכת של הבנקים לסגור סניפים, במסגרת תכניות התייעלות שלעיתים פוגעת בשירות לציבור, ובעיקר לקשישים הנעזרים בטלר. היו"ר כבל ציין כי "יכול להיות שבעתיד לא יהיו יותר סניפי בנק, אבל זה לא יכול לקרות באבחה אחת ובלי מענה ללקוחות".

meir-ch@bezeqint.net

+ / - פלוס מינוס

פלוס

אסתטיקה

אסתטיקה מחממת לב אנוש. בדיוק כפי שנעים להביט באיש או אישה המקפידים על הופעה אסתטית, נקיים ויפה נעימים למראה, כך גם מראה הרחובות שלנו. מישהו בעירייה חושב על זה גם ודואג לאסתטיות של הרחובות. קחו למשל את הגיזון היפה בפינת הרחובות

בורוכוב גולומב – כמה נעים לעבור שם, להתבשם במראה ובניחוח הפרחים ולהמשיך הלאה. באותה הזדמנות גם הוחלפו שלטי הרחובות, גם הם יפים ולא פחות חשוב, ברורים למראה. שאפו לגורמים העוסקים במלאכה.

מינוס

יריקה במקום שטיפה (של מכוניות)

למכוניים לשטיפת מכוניות יצאה סטיגמה צודקת או לא לא כל כך מחמיאה. יוצא מן הכלל היה המכון שפעל שנים רבות בסמוך למגרש החנייה של הקאנטרי ברעננה שנוהל על ידי אנשים מסבירי פנים ומקצועיים כאחת. לפני זמן מה הוחלפו הבעלים והכול השתנה. בביקור לאחרונה ביקשתי הסבר מהבחור בקבלה לפשר המחיר. הוא קרא לבעל הבית, בחור צעיר, שנעמד לידי, ומבלי להסתכל עליי או להישיר מבט פנה לבחור בקבלה בזו הלשון: "אין לי זמן להתעסק בשטויות האלה. היא רוצה שתשאיר את האוטו, לא רוצה – שתלך. יש לי מאה אנשים מחכים בתור." מובן שהלכתי, ובדרך חשבתי בצער איך היצר הרע גובר על השכל הישר, איך גסות הרוח תופסת את השירות האדיב של פעם, וכמה בורות שיווקית יש בבחור הזה שחושב שהוא יכול כך לדבר עם לקוחות ולשרוד עסקית.

עומדים אנו בפתחה של שנה חדשה שנת תשע"ז:

בכל סיום של שנה יש לבחון האם עמדנו בציפיות או שמא אכזבנו. זה הזמן לחשבון נפש ולבחינת תוצאות. לשמחתי סיימנו שנה טובה, שנה של עשייה ותוצאות שבהחלט משביעות רצון.

השנה קיבלנו מנהלת חדשה, מיכל מילר, שהוכיחה במשך השנה את כישוריה, מרצה ודבוקה במטרה. מיכל, אני מאחל לך המשך מבורך של עשייה והצלחה.

אנו עומדים בפני סיום בניית מחלקה חדשה שתקלוט מבקרים חדשים שבין תשושים לתשושי נפש ותביא לגידול מספר המבקרים במרכז היום. המרכז לתרבות כושר ופנאי מסיים שנה משופעת באירועי תרבות, ערבי שירה, הרצאות, בזאר, הוספת חוגים, הצלחה גדולה למועדון הברידיג' בניצוחו של חבר ההנהלה אריק אורלב ועוד היד נטויה. ברכות לגילה עירן המנצחת על כל אלה.

אנו מקווים להתחיל, מיד אחרי החגים, בבניית חדר הכושר החדש שיעלה באופן משמעותי את רמת חדר הכושר.

פרויקט חי.ל בניהולה של מרים זכות הרחיב פעילותו בנושאי הליכה נורדית, קבוצת הליכה בים, חוג צ'יקונג ומשחק הפטאנק ההולך וסוחף אנשים רבים בטוילי הליכה וטיולים ייעודיים.

אני רוצה להביע תודה והערכה לכל העושים במלאכה שבזכותם קריית הגמלאים הולכת מחיל לחיל ומהווה פנינה זוהרת בכתרה של פנינת השרון.

לחברי בוועד המנהל: חנה בן חורין, חניה שמיר, יוסי רביד, שמואל גור ואריק אורלב, למנכ"ל העמותה חיימקה פרלשטיין למנהלות המסורות, לישראל טנדובסקי מנה"ח, שולה, רחל, אסתר ולכל צוות העובדים המסור, לכל המתנדבים שלנו, לעורכת העיתון מלכה מהולל ולכתבים, לבמאי יצחק חלוצי ולחברי החוג לטלוויזיה הקהילתית, לחברי ועדת הביקורת בראשותו של מנחם שטיינמן ולכל חברי העמותה. לקהילה התומכת הנותנת שירות מסור לציבור הגמלאים בעיר.

לידידנו ראש העיר, מר זאב בילסקי, חברי מועצת העיר, למנכ"לית העירייה, למנהלת אגף הרווחה והעובדות הסוציאליות ולכל תושבי רעננה.

לכולם ברכות מאליפות לשנה החדשה. ויהי רצון שתהיה השנה הזאת, הבאה עלינו לטובה, שנת שלום, בריאות ובשורות טובות ושתפילותינו ובקשותינו תתקבלנה ברצון.

שנה טובה ומבורכת

מאיר קצין
יו"ר העמותה

גימלאיות וגימלאים יקרים,

לרגל השנה החדשה אני שולח לכם ולמשפחותיכם צרור ברכות ואיחולים לשנה טובה.

מי יתן והשנה הבאה עלינו לטובה תהיה שנת אושר, שלום, אחווה שגשוג ובריאות, שנה שבה נעשה טוב למען אחרים ונפעל לקירוב לבבות בעם ישראל כולו.

קהל הגמלאים ברעננה הוא מאבני היסוד של העיר. אנו מתברכים באנשי גמלאים המעורבים בנעשה בחיי הקהילה בעיר.

רבים מהגמלאים מתנדבים בעמותות שונות ברעננה ותורמים מזמנם ומניסיונם למען הזולת. זוהי גאווה גדולה עבורי להגיע לאירועים ולראות בהם את גמלאי העיר נותנים את הטון ומהווים את הרוח החיה באירועים אלה.

אני מאחל לכם עוד שנים רבות של פעילות מלאת אנרגיות, באהבה ובבריאות טובה. אנו בעירייה נמשיך לעמוד לצדכם, להציע לכם פעילויות רבות ומגוונות ולסייע לכם ככל שתצטרכו.

עבורנו לא מדובר רק בחובה, אלא בזכות גדולה שנמנעת מהערכה אדירה לפועלכם במשך השנים.

בהרכת שנה טובה ומבורכת!

שלכם,

זאב בילסקי

ראש עיריית רעננה

ברכה לראש השנה ולשליש

בפרוס השנה החדשה

שלוחות ברכותינו לכל תושבי העיר,

לראש העירייה, מר זאב בילסקי,

לחברי מועצת העיר ולעובדי העירייה,

לחברי הנהלת העמותה, למנהלות המרכזים שלנו,

לבאי מרכז היום ומרכז התעסוקה, לעובדינו ולמתנדבינו.

יהי רצון להשנה הבאה וליוני הטובה

תהיה שנת בריאות, שלום ובטחון,

שנת שגשוג ובשורות טובות!

חיימקה פרלשטיין

מנכ"ל העמותה

IN – BRT – OUT "מהיר לעיר"

התכנית הגרנדיוזית של שינוי התחבורה בשרון BRT נמחקה מסדר היום של העיריות ומשרד התחבורה ובמקומה גובשה תכנית "מהיר לעיר" שתכלול סלילת נתיבי תחבורה ציבורית ברחובות אחוזה וירושלים ובהמשך גם בויצמן. הנתיבים יתחברו לרשת נתיבי תחבורה ציבורית בכל השרון. התכנית אמורה לעודד נוסעים לזנוח את רכבם הפרטי ולהשתמש בתחבורה ציבורית.

הפרויקט שעלותו כ-140 מיליון ₪ ימומן במלואו על ידי משרד התחבורה.

מיזם חדש מוצלח ביותר – את כל הכרטיסים לאירועי התרבות, האומנות והפנאי ניתן היום לרכוש באתר ייחודי שהוקם לצורך העניין בכתובת <https://tickets.raanana.muni.il>, ובו מוצעת אפשרות ישירה לרכישת כרטיסים מקוונת. בין המוסדות העירוניים הנכללים באתר "בית יד לבנים", הספרייה העירונית, המשכן למוסיקה ואמנויות, מרכז המוסיקה ועוד. המידע מחולק לקטגוריות ולנושאים שונים כמו: תיאטרון, מוסיקה, הרצאות, ילדים ועוד. קליק ואתם בפנים. ואם בכל זאת מתאים לכם יותר הטלפון - *8846.

במסגרת "מהיר לעיר" יסללו נתיבי תחבורה ציבורית בנתיב הימני של כל מסלול נסיעה, יחדש רחוב אחוזה וייסלל שביל אופניים לכל אורכה, ישודרגו המדרכות, ייסללו מחדש הכבישים, יוחלפו ריהוט הרחוב ותחנות האוטובוס וינתן דגש מרכזי לשמירה על העצים ושדרוג הגינון שמסביבם. אשרי המאמין!

בעולם אוטופי בעלי כלבים יאספו את גלליהם בטיולי הבוקר והערב שלהם בשקיות "שקי קקי" שמספקת העירייה וישליכו לפח. רעננה עדיין רחוקה מהאוטופיה ועל כן יזמה העירייה את שיטת הגור – בעלי כלבים שייתפסו אוספים את הגללים יקבלו כפרס חבילת חטיפים לכלב וגלויה המודה להם על היותם אזרחים טובים. רעיון נחמד, אבל גם עצוב גם.

בס"ד
אני מזמינה אותך, לקחת פסק זמן ממרוץ החיים. לשעה של שלוה והתנתקות מהסביבה. שעה של שחרור ממתחים פיזיים, נפשיים ורגשיים. שעה של מגוון עיסויים מקצועי.

מבצע היכרות:

עיסוי שוודי	לשעה	₪ 120
עיסוי שוודי משולב באבנים חמות	לשעה	₪ 150
עיסוי במקלות במבוק	לשעה	₪ 150
טיפול אנטי-סטרס	70 דקות	₪ 160
עיסוי נשים בהריון	לשעה	₪ 150
טווינא	לשעה	₪ 200
טווינא בשילוב שוודי	90 דקות	₪ 250

ניתן לרכוש שובר מתנה

לתאום: רויטל לוי
054-4669192
לנשים בלבד!

גמלאים רבים התלוננו באוזנינו וביקשו לעשות משהו לגבי הסכנה הברורה והממשית הנגרמת להם מהאופניים החשמליים שהתרבו בעיר באופן מדאיג. נראה שהעירייה הרימה את הכפפה והכריזה על קמפיין הסברתי שילמד את הצעירים הרוכבים כללי זהירות שישמרו על עצמם אבל גם על זולתם הצועד על המדרכות. אולי משם יבוא עזרנו.

העמותה למען האזרח הוותיק – רעננה

הטלוויזיה הקהילתית "מבט-רענן"

אתם מוזמנים לצפות בשידור המגזין שלנו לחודש ספטמבר

מה במגזין?
סיפור מסע על שני אופנועים - סיפורו של גדעון בר טל

מתי משדרים? בימי א' בשעה 17:30 בימי ה' בשעה 12:30

איפה? בכבלים בערוץ 98 ב-YES וב-HOT.

ניתן לצפות בכל המגזינים והכתבות באתר העמותה www.amutaraanana.co.il בלשונית T.V קהילתית

ייתכנו תוספות ושינויים.

מתחם קריאה חדש וייחודי בשם הקליט "פארקריאה" נפתח בפארק רעננה. מתחם הספרייה החדש מזמין מפגש בין דורי לקריאה משותפת בנחת, באווירה פסטורלית באזור מוצל בין עצים וספסלים. בספרייה אשר נבנתה מחומרים ממוחזרים בעזרת עובדי הפארק, ניתן למצוא ספרים מתחומים רבים ובושאים מגוונים, הן לילדים והן למבוגרים. המתחם הממוקם בכניסה המזרחית ליד פינת החי, יעמוד לרשות התושבים לקריאה במקום ללא תשלום ויהיה פתוח בכל יום לאורך השנה בין השעות 6:30 בבוקר ועד 21:00 בערב.

"בעזרת השם, בעזרת השם", אלו מילים שחוזרות ונשנות בפי דבורה הדדי - המטפלת ההוליסטית שלי.

"יש לי חבר מימי ילדותי, חילוני לגמרי", אני מספרת לדבורה, "צביקה דבורצקי שמו. כשהגיע לגיל 80 שאלתי: 'מה נשמע?', 'ברוך השם ישתבח שמו', ענה לי. 'איך הבריאות?' 'ברוך השם ישתבח שמו', ענה שנית. 'הפכת להיות מאמין?' 'לא, אני מרגיש שאני מתקרב אליו - אז אני מתחנף'."

שורשיך במשפחה דתית?

"נולדתי בשנת 1940 בטרפיפולי ועליתי לארץ בגיל 9. בטרפיפולי המשפחה הייתה דתית. פה בארץ גרנו במעברה שהייתה קיבוץ גלויות, כל העדות. הרגשנו שעקרו אותנו מהשורש. הבית נשאר כשר אבל אחי לא שמרו שבת ותפילה. אמא הייתה נוהגת להתפלל ליד המזוזה ומבקשת שהשם יחזיר אותנו בתשובה". דבורה היא אלמנה. היו לה ארבעה בנים, בן אחד נפטר. כיום יש לה שלושה בנים, בת אחת ושמונה נכדים.

היכן למדת?

"למדתי בפתח תקווה בבית ספר חילוני. הייתי תלמידה מצטיינת וקיבלתי סטיפנדיה. אבא היה חולה סרטן. 'תמשיכי ללמוד במגמה ביולוגית', אמר לי, 'תלמדי היטב, תביני את סודות המחלה ואולי תוכלי לרפא אותי'. היינו תשעה ילדים בבית, וכשהגעתי לכיתה י"א אחי ביקש שאפסיק ללמוד בגלל שכר הלימוד הגבוה ואעזור בפרנסת המשפחה. מנהל בית-הספר תמך בי, לא הסכים שאפסיק את לימודי, שלח אותי להסתדרות. שם החתים אותי אחד הפקידים על שטרות ואמר: 'בבוא היום, אם תתחתני עם בעל עשיר, תחזירי את הכסף'. סיימתי י"ב. אחותי רשמה אותי לרפואה ובינתיים אבא נפטר. מצבנו הכלכלי היה רע. לא היה מי שישלם את דמי הלימוד. באחד הימים פגשתי את מורתי מהעבר והיא יעצה לי להשתלב במקצוע ההוראה".

מבלי ללמוד הוראה?

"אני אדריך אותך", אמרה. נתנה לי שיעורים והוראות, זרקה אותי לים והתחלתי לשחות. לימדתי בבוקר ולמדתי בערב בסמינר כתלמידה לא מן המניין. ברשות מיוחדת ניגשתי לבחינות הגמר ועברתי בהצלחה".

ומתי נישאת?

"נישאתי בגיל 21. גרנו בדימונה, שם עבד בעלי. חלומי היה בית עם חצר, עצים ופרחים. וכך הגענו לרעננה אחרי שתרנו אחרי מגרש מתאים. בנינו פה את ביתנו ושתלנו עצי פרי והתחלתי לעבוד בהוראה בבית ספר 'דקל'. שם הכרתי מורה שבהשפעתה התחלתי להשתתף בסמינר של רב. חזרתי ברמות גבוהות. החלטתי לקבל עול מלכות שמים למרות שבעלי היסס. לאחר מספר חודשים חלה, גילו גידול. מהיום למחר עשו ניתוח. הוא החלים והחליט שהקדוש ברוך הוא מנסה אותו והחל גם הוא ללמוד".

מתי עשית הסבה למקצועך כמטפלת הוליסטית?

"לקחתי שנת חופשה מבית-הספר כדי ללמוד משהו בכיף. גייסי למד באותו זמן במדרשה לטבעונות שלשם הגעתי לבדיקה בכף היד. נתקלתי בפרוספקטים של לימוד רפואה הוליסטית ונרשמתי..."

ומאז?

"מאז אני עובדת כבר שנים רבות ובעזרת השם עוזרת להרבה נשים, מתפללת וקוראת יום יום תהלים".

זהו עוזר?

היא מחייכת ומביאה לי שתי צלחות זהות, בתוכן צמר גפן רטוב ועליו גרעיני שעועית לבנה, באחת מהן גבעול ירוק ועלים ירוקים ובשנייה לא נראתה שום התפתחות. "הנחתי את הצלחות באותו מקום, באותו זמן, באותם התנאים, אותן כמויות מים ואותה חשיפה לשמש. על אחת מהצלחות התפללתי יום-יום ואמרת פרקי תהלים ולאחר שבוע זאת התוצאה: באחת הצלחות עלים יפים ובריאים ובשנייה שממה. באותה שבת הרב חילק בבית הכנסת דף מיוחד עם סיפור ההנבטה".

איך הגיע הרב לביתך?

"אחת לשבועיים מתקיימות בביתי הרצאות על פרשת השבוע על ידי הרב והראיתי לו את הניסיון המוחשי שעשיתי".

יוצאת לבייליים? היית בחוץ לארץ?

"שלוש פעמים הייתי באומן. נסעתי בקבוצת נשים בלוויית רבנית. פעם ראשונה נסעתי מתוך סקרנות. חזרתי עם שמחה, שרה ורוקדת. פעם שנייה נסעתי לקבל זיווג לבתי ובאמת התחתנה. פעם שלישית חזרתי להודות לבורא עולם".

יש גם זמן לביילי עם נכדים?

"נכדי, מאז שהיו תינוקות, מטופלים על ידי. הם מוצאים כל פעם סיבות לטיפול: 'סבתא, כואב הראש, אני צריך טיפול', אומר האחד. ואם אני מתחילה עם האחד, היתר עומדים בתור ומתלוננים: 'לי כואבת הבטן', 'לי כואבת האוזן', והם בודקים שהאחד לא יקבל יותר זמן מהשני. בת השנתיים יודעת להגיד 'סבתא, רפלקסולוגיה - אבל עם שמן'".

מהיכן את שואבת כוחות? אני שואלת לאחר שהיא מכבדת אותי בעוגיות טעימות ולחמניות מאפה ידיה.

"אדם שמטפל, ולא משנה כמה, צריך להרגיש מחובר לבורא עולם שממנו הוא מקבל את האנרגיה. האדם עובד ומרפא אבל אנחנו רק השליחים. כך גם המטפל אינו מתעייף. הוא מתמלא באנרגיה כל פעם מחדש. לפני כל טיפול אני מתפללת ומבקשת עזרה מהמלאך רפאל שירפא".

ראש השנה בפתח. מה את מכינה? יש לכם מאכלים סמליים לחג?

"הברכות של ראש השנה מתחילות ב'יהי רצון מלפניך אדוני אלוהינו שירבו זכויותינו ותלבבנו', לכן יהודי לוב מכינים לביבות מהמילה 'תלבבנו'. לביבות של כרתא (פרסה) סלקא (סלק עלים) קרעה (דלעת). על הברכה שנהיה לראש ולא לזנב נהגנו בלוב לאכול ראש כבש או עגל. כאן בארץ מבחינה בריאותית אנו מבשלים תבשיל מיוחד העשוי מחלקו של ראש פרה עם שעועית לבנה - (רוביא).

במה נסיים?

"כמובן בברכה לכל עם ישראל לבריאות ולשלום ובעזרת השם שהכול יתגשם".

Cleah1@walla.com

משפחת קצין נטועה עמוק בהיסטוריה של רעננה "פנינת השרון". מאיר קצין (82) הוא דור שלישי (מתוך שישה עד כה) למשפחה שהייתה שותפה להפרחת השממה ולהפיכת רעננה למה שהיא היום. הסיפור של מאיר קצין, יו"ר העמותה למען האזרח הוותיק ברעננה, הוא סיפור של עיר בהתגבשות.

קצין יקיר העיר 2002

"אימא החליטה להעביר אותי בית-ספר. לדבריה, יש ללמוד ולהתחנך כיצד להיות יהודי. אבא לא היה שלם כל כך עם החלטתה אך בליט ברירה קיבל אותה".

את שעות אחר הלימודים היה קצין מעביר בחוץ עם חברים במשחקי חצר כמו תופסת, מחבואים, חמש אבנים, גולות וטיפוס על עץ התות שגדל מאחורי ביתו.

המושבה מתחילה לעצב את עצמה. "החיים של המבוגרים בעת ההיא היו קשים ביותר. לא הייתה די פרנסה, תנאי המגורים היו לא אנושיים, הדרכים לא היו סלולות ומלבד מזון בסיסי לא היו אז בהישג יד מצרכים אחרים. הכול היה צריך לייבא מתל-אביב. אנו הילדים, חיינו בעולם שלנו, והילדות עבורי הייתה חוויה שאני זוכר אותה לטובה עד היום".

עם סיום בית-הספר היסודי, מתחיל קצין ללמוד במדרשה בפרדס-חנה, ולאחר שנתיים עובר למדרשת "תורה ומלאכה" בכפר אברהם ליד פתח תקווה.

"זו הייתה ישיבה מקצועית. חצי יום למדנו, חצי יום עבדנו במקצוע. למדתי מסגרות מכנית". עם סיום לימודי מתמטיקה קצין לחיל אוויר ומשרת בבסיס תל נוף בטייסת מטוסי תובלה מסוג דקוטה. כל אותה עת ממשיכה משפחת קצין להתגורר ברעננה. "גם אם היית נותן לאבא שלי מיליון דולר, הוא לא היה עוזב את רעננה".

בגרות

זמן מה לאחר שחרורו מהצבא, והוא בן 22, קצין מקבל הצעה שלא היה יכול לסרב לה. "אורט העולמי פנה אליי והציע לי השתלמות בבית הספר הטכני הגבוה שלהם בג'נבה שבשווייץ. התנאי היה שלאחר ההשתלמות אלמד באחד מבתי הספר של הרשת בארץ".

קצין מקבל את ההצעה בלב שלם ובנפש חפצה ומתחיל בהכנות ליציאה לחו"ל. הוא מגיע למשרד הפנים להוציא דרכון. "נשאלתי לתאריך לידתי והשבתי כי נולדתי בכ"ז בשבט. הפקיד ביקש את התאריך הלועזי. עניתי כי איני יודע. גער בי פקיד ואמר: 'אתה מזמן איש גדול ואינך יודע את תאריך לידתך?!' נבוכותי מאוד". קצין אורז את חפציו ומפליג ליעד החדש למשך 4 שנים. "בשנה

מאת: מאיר חוטקובסקי

ההתחלה

באפריל 1922 עולה קבוצה של חלוצים, נציגי חברת "אחוזה" האמריקאית, על קרקע טרשים סמוכה לכפר-סבא ששטחה 5,000 דונם במטרה לגאול את אדמות ארץ-ישראל. שנתיים לאחר מכן, ב-1924 מגיעות לארץ מספר משפחות מאירופה וביניהם משפחת דב קצין, יהודי חרדי, מנהל ישיבה שהגיע מליטא עם רעייתו פייגה וחמשת ילדיהם: בנימין, טובה, יצחק, לאה ואהרן.

"לסבי היה מאז ומתמיד חלום לעלות לא"י. בקהילה הליטאית לא הייתה התנגדות לעלות ארצה כפי שהייתה בקהילה החסידית בפולין. הם מגיעים ארצה לאחר המון תלאות בדרך. בתחילה הם מתיישבים ביפו, שם פגש סבי מר שסיפר לו על 'קולוניה' חדשה שהוקמה ליד כפר-סבא. המקום מצא חן בעיני סבי. הוא ומשפחתו מגיעים לכאן וקונים מניה של "אחוזה ניו יורק" שמאפשרת להם לרכוש שטח אדמה של 50 דונם. הם היו בין 10 המשפחות הראשונות ברעננה".

את הדברים מספר לי נכדו של דב קצין, **מאיר קצין**, בביתו אליו הוזמנתי לצורך הראיון. רעייתו **יהודית** מקבלת את פני בחיוך. הבית נאה ומרווח. על מדפי הספרייה נחים ספרי קודש ובוויטרינת הארון ניצבים כלי כסף מסמלי היהדות.

"סבי לא הבין בחקלאות. גם ציוד מתאים לא היה. לאחר שהובאו מומחים כיועצים, הפכה רעננה לפרדס אחד גדול ממנו התפרנסו המשפחות. עם הזמן הוא מקים מדרשה חקלאית בה למדו חצי יום, ובחציו השני עבדו התלמידים למחיתם. הוא היה זה שדאג להפוך חדר של אחד המתיישבים לבית הכנסת הראשון ברעננה אליו הוכנס ספר תורה שהובא מארה"ב".

חיי החלוצים ברעננה קשים. מחלות תוקפות את המתישבים. הרפואה בחיתוליה. "באחד החורפים לקה סבי בדלקת ריאות ובסימני מלריה, והדבר גרם למותו. הוא השאיר אלמנה צעירה עם חמישה ילדים כשאבי אהרן היה בן 15 בלבד". פייגה קצין, סבתו של מאיר, מעבירה את חלקת האדמה בת 50 הדונמים לילדיה ומתפרנסת מחנות מכולת שפתחה. אהרן, הבן הצעיר, מסייע לשיקום המשפחה לאחר מות אביו, ובשנות השלושים לחייו הוא נישא למרים ילידת ירושלים.

ילדות ונעורים

"אני הבן הבכור שנולד לאהרן ולמרים. אחריי נולדו עוד שני אחים ואחות". קצין נולד בשנת 1934. בגיל ארבע החל לבקר בגן חובה כשהגננת המיתולוגית של רעננה, מלכה לוי, הייתה זו שחינכה אותו. לאחר שלוש שנים בבית ספר "מגד" הוא עובר לבי"ס "יבנה", בית-ספר עם מורשת יהודית שהתחנכו בו ילדים מהמגזר הדתי.

היו ימי מלחמת ההתשה והיו המון הזמנות ממשרד הביטחון. יהודית, אשתי, שבהכשרתה היא פיזיותרפיסטית, עבדה בקופת-חולים ברעננה, בבית-החולים 'מאיר' ובסוף דרכה המקצועית עברה למכון וינגייט כסגנית מנהל בית הספר לפיזיותרפיה. לאחר כ-20 שנות עבודה במפעל הגדרות "מתכת רעננה" סוגרים קצין ואחיו את המקום. בתקופה מסוימת קצין מיישם את אשר למד אצל דוד אשתו בניו-יורק, ועוסק כקבלן לבניית קוטג'ים ובניינים.

מרים ואהרון קצין והילדים - מאיר אלי בני וציפי

התנדבויות וגמילות חסדים

כבר מגיל צעיר החל קצין להתנדב לטובת הקהילה. לא תמיד הסובבים אותו מבינים מהיכן יש לו את הזמן לעיסוקיו הרבים. "ירשתי מאבי את תכונת ההתנדבות. הוא היה חבר מועצת הישוב, היה סגן ראש המועצה, הוא הקים את סניף תנועת 'החירות' ברעננה, היה פעיל בעמותות שעזרו לנזקקים ובחסדים נוספים. אלו דברים שספגתי מהבית".

עם שובו מ'ז'נבה הוא נבחר בלחץ המתפללים ליו"ר בית הכנסת הגדול ברעננה, ולאחר מכן נבחר כנציג מפלגת 'חירות' למועצה הדתית בה שירת 20 שנה. בבחירות 1983 לרשויות המקומיות עמד קצין בראש רשימה משותפת מטעם תנועת 'החירות' והמפלגה הדתית-לאומית כמתמודד לראשות העיר. בבחירות אלו נבחר בנימין וולפוביץ לראש העיר, אך קצין קיבל מספיק קולות כדי לשמש חבר מועצה. בהמשך הוא שירת את העיר בעוד שתי קדנציות במועצת העיר ושימש כיו"ר הועדה לתכנון ובנייה. בזה עדיין לא מסתיימות פעילויותיו של קצין. הוא משמש כיו"ר חברת קדישא של העיר, יו"ר בית האבות על שם צימרמן, יו"ר המרכז הקהילתי "היכל בנימין" והבייבי שלו הוא עמותת האזרח הוותיק ברעננה בה הוא גם משמש כיו"ר. "הכול בגלל וולפוביץ. כשפרש מניהול העיר, הוא החל בהקמת 'העמותה למען הקשיש' ברעננה שלאחר מכן שינתה את שמה ל"עמותה למען האזרח הוותיק".

הוא גרר אותי לעמוד לצידו ויעד לי את תפקיד הגזבר. כשהגיע וולפוביץ לגבורות, הוא ממש אילץ אותי להחליפו כיו"ר העמותה. ניסיתי בכל דרך אפשרית לסרב לקבל את התפקיד, אך ראש העיר ביילסקי הצטרף למכבש הלחצים וזה למעלה מעשר שנים שאני משמש כיו"ר העמותה".

הראשונה זו הייתה מכינה בה למדנו את השפה הצרפתית, ולאחר מכן השתלמנו במקצועות אותם נצטרך ללמד בעתיד. הרמה הייתה גבוהה מאוד ולא היה קל. במשך אותה תקופה הגעתי לביקור אחד בלבד לארץ, לחגיגת בר-המצווה של אחי הצעיר. סיימתי את בית הספר הגבוה בשוויץ עם תעודת טכנאי מוסמך ותעודת הוראה, וכן גם עם מקצוע חדש - אלקטרומכניקה".

ארבע השנים אותן בילה קצין בג'נבה חרוטות היטב בזיכרונו. "זו הייתה תקופה נהדרת עבורי כבחור צעיר. הזמנות להכיר עולם ומנטאליות שונה מזו בה חייתי עד כה. התמוזגתי עם הקהילה היהודית ושימשתי בבית הכנסת המקומי, "חברת תהילים", כחזן, כבעל תפילה, תוקע בשופר (בימים הנוראים), בעל קורא, דורש בענייני היום (ביידיש). תכל'ס - כעין רב הקהילה. הדבר סייע לי כלכלית ואפשר לי ללמוד סקי בחורף, לרכוש מכונית ישנה ולחרוש את אירופה בחופשות. לפני עזיבתי את ז'נבה ערכה לי הקהילה מסיבת פרידה מפוארת כשדמעות צער בעיניהם".

הקמת משפחה ועצמאות כלכלית

עם שובו ארצה בקיץ 1959 מוצב קצין בתחילת שנת הלימודים כמורה באותו ב"ס בו למד, "תורה ומלאכה", בכפר אברהם. "רוצה הגורל ומנהל בית-הספר נאלץ לעזוב וממנים אותי לתפקיד. הייתה לי התחבטות קשה. הייתי ללא ניסיון ניהולי. איש לא הכין אותי להתמודדות למשימה החדשה והמינוי מחייב. זה היה אתגר רציני, אך יכולתי לר". קצין, הנמצא בגיל שהגיע לפרקו, מתחיל לקבל הצעות שידוך ממכרים ובני משפחה כמקובל במגזר. "עם כל הענווה, הייתי בחור מבוקש. לא רבים בגילי באותה תקופה היו במעמד ניהולי והספיקו להיות בחו"ל כמוני, ידעתי צרפתית על בוריה והייתה לי מכונית רנו קטנה שהבאתי משוויץ בתום השתלמותי שם. גם הייחוס המשפחתי תרם לא מעט".

קצין דוחה את ההצעות הרבות אך לא יכול היה לסרב לקרוב משפחה מצד אביו שמבקש ממנו לפגוש נערה אמריקאית שהגיעה במסגרת טיול קבוצתי לארץ והתארכה אצלם. "הוא שכנע אותי שאראה לבחורה את הסביבה כי ברשותי הייתה מכונית. פגשתי בביתו נערה יפה, תמירה עם שיער אסוף, פנים מחייכות ושופעות טוב לב. הייתה בעיית תקשורת. היא דיברה אנגלית, ואני עדיין לא ידעתי אנגלית. אז שוחחנו ביידיש. היה מוזר ונדיר שזוג צעיר לא חרדי, מדבר בשפת המאמע-לושן". בין קצין ויהודית, הנערה מארה"ב, נוצר סיפור אהבה. היא נשארה בארץ לשבוע, ובשובה לארה"ב קצין שומר איתה על קשר מכתבים כחצי שנה, שלאחריו הם מחליטים להינשא.

קצין ורעייתו הטרייה מתחילים לבנות את ביתם ברעננה וחיים בדוחק. כל אגורה שהם מרוויחים מושקעת ב'בלוקים'. הם מקבלים הצעה מהדוד של יהודית, הגר בארה"ב ושהיה קבלן בניין, להגיע לניו-יורק על מנת לשפר את רמת חייהם ואת חסכוניותיהם יעבירו לתשלומי בניית הבית. "לניו-יורק הגענו עם בננו אביחי שהיה בן חודשיים. אני עוזר לדוד של יהודית בנושא הבנייה ורוכש ניסיון מעשי בהקמת מבנים. תוך כדי כך אני גם לומד באוניברסיטה. לאחר שנתיים אנו שבים ארצה ואני מתקבל לעבודה במפעל טקסטיל "אדרת" בהרצליה, שבעליו היה חבר של אבא שלי ואני משמש שם כמנהל מנגנון". לאחר מספר שנים כשכיר במפעל הטקסטיל מקבל קצין הצעה מאחיו הצעיר שיצטרף אליו כשותף למפעל של ייצור גדרות "מתכת רעננה" באזור התעשייה בעיר. "התפטרתי ממפעל הטקסטיל והקמנו את מפעל הגדרות. עבדנו קשה מאוד. אלו

המוטו שלהם הוא 'תחיו כמוני' ולא משנה אם הם צודקים או לא. זה לא צריך לקרות".

פוליטיקה מקומית

כמי שמשרת את העיר שנים רבות כאיש ציבור, היו ויש עדין לקצין מגעים הדוקים עם ראשי העיר של רעננה מתוקף פעילותיו למען הקהילה ותושבי העיר. לבנימין וולפוביץ ז"ל, ראש העיר המיתולוגי של רעננה, יש פינה חמה בליבו של קצין. "הוא היה אדם ישר וצנוע ואף על פי שהיינו משני צדי המתרס הפוליטי, מפא"י וחירות, היינו ביחסים מצוינים, יחסים חברתיים. כשהוא נפטר התבקשתי על ידי משפחתו להספידו. ניתן להגדיר אותו כפטריוט של רעננה. זאביק (בילסקי) הוא איש העולם. גם איתו הייתי ביחסים מצוינים. היה לו מזל של טיימינג. בתקופתו התחיל הפיתוח המואץ של רעננה וזה נזקף לזכותו. נחום חופרי הוא איש ישר והגון. אדם שלא פיזר כספים רבים. הייתה לו השקפה של איש צבא. הוא היה פחות פוליטיקאי, דבר שהיה בעוכריו וגרם לתבוסתו בבחירות האחרונות לרשויות המקומיות".

ראש השבט

לזוג קצין, מאיר ויהודית, שלושה בנים, שישה עשר נכדים ונין אחד (דור שישי ברעננה). קצין מעיד על עצמו כי הוא סבא 'בסדר'. "אני עושה כמיטב יכולתי. אף פעם איני אומר 'לא' לבקשת הנכדים. לא מכבר אמר לי אחד מנכדיי: 'אתה הסבא הכי חמוד בעולם'. זה הוא אמר - לא אני".

מדי בוקר מקפיד קצין על פעילות גופנית במכון הכושר במרכז התרבות הספורט והפנאי, אך אינו מצליח למצוא זמן לסיים את כתיבת תולדות המשפחה, פרויקט שהחל בו לפני שלוש שנים. יהודית: "אני מאד מפרגנת למאיר על אין סוף תפקידיו הציבוריים אך במפורש לא מעודדת אותו לכך. הוא נמצא המון מחוץ לבית והדבר פוגם בשגרת החיים שלנו. הייתי שמחה לו היה מפחית מעיסוקיו הרבים".

יקיר העיר

רעננה לא שוכחת את דור המייסדים של העיר. רחוב קצין קרוי על שמו של אהרון קצין, אביו של מאיר, שהיה פעיל בארגוני ה"הגנה" והביטחון ושימש חבר המועצה המקומית וסגן ראש המועצה עד ליום פטירתו.

בשנת 2002 העניקה מועצת העיר למאיר קצין את אות יקיר העיר על תרומתו רבת השנים לפיתוחה ולשגשוגה של העיר. בדברי תודתו בשם מקבלי האות אמר קצין: "עם ישראל הנחיל לאנושות יסודות מוסריים ועקרונות תרבותיים לניהול חייהם חברתית תקינים. הבסיס לעקרונות אלה הינו עשרת הדברות, 'ואהבת לרעך כמוך', 'כל ישראל ערבים' זה לזה. נחזק ערכים אלה וננסה להשרישם בליבות כולנו, ובמיוחד בילדינו, ואז נוכל לומר בבטחה שחלום הראשונים התגשם במלואו".

תודות לארכיון רעננה בסיוע חומרי התחקיר

Meir-ch@bezeqint.net

העמותה ידעה עליות ומורדות. המשימה לאכלס את מרכז היום לא הייתה קלה. עם המון אמונה פעל קצין יומם וליל למען זקני העיר כדי שירו מעט נחת בשעות בהן הם מגיעים למרכז היום. "העמותה למען הקשיש צמחה והתפתחה עם השנים. הבניין שנבנה בשנות השמונים הגיע מהר מאוד לתפוסה מלאה ונרתמנו להכפיל את שטחו. העמותה היא גוף עצמאי שמחזיק את עצמו עם תמיכה מזערית של העירייה ומשרד הרווחה".

גורל אכזר

שיחתי עם קצין במנהרת הזמן של חייו מתנהלת ברוגע ועל מי מנוחות. הוא משיב לכל שאלותיי ברצינות הראויה ובדיבור שוטף וקולח. לעיתים רחוקות הוא מעלה חיוך על פניו. כשביקשתי לספר לי על הרגע בו נודע לו על נפילתו של אחיו בני, ז"ל, ביום הכיפורים הוסט מבטו ממני, גופו שקע בתוך הכורסה ודמעות החלו זולגות מעיניו. הזמן לא הקהה את הכאב.

אני מגיש לקצין את כוס המים שהייתה מונחת על השולחן. הוא לוגם ממנה ומתעשת.

"הייתי מגויס כמו רוב אזרחי ישראל. תקופה ארוכה לא שמענו מאחי בני שהיה רב סרן בשריון. בחוה"מ סוכות הגיעה הבשורה המרה. ישבנו שבעה ממוצאי שמחת תורה ואבא לא פסק לדבר על ההנצחה לזכרו של בני. החלטנו להקים על שמו את "היכל בנימין" המשמש כבית כנסת ומרכז קהילתי". רק באפריל 1976, אחרי מאמצים רבים, אושרו התוכניות על ידי המועצה. יום

למחרת האישור נפטר אהרון קצין, "אבא הלך לעולמו בידיעה שהוא סיים את המשימה שהציב לעצמו לזכר בנו האהוב, אחי בני, הי"ד".

ב-1982 פורצת מלחמת שלום הגליל. עוד אירוע מכונן פוקד את משפחת קצין. אביחי, בנו בכורו של קצין נמצא במבנה עם כוח צנחנים בפאתי לבנון כאשר פגז חודר את הקיר, אינו מתפוצץ אך קוטע את רגלו הימנית של אביחי. זה היה נס שאביחי נשאר בחיים. קצין: "סיפורים של משפחות שכולות וכאלה שיקריהם נפגעו תוך כדי בניית הארץ והגנתה אינם יוצאי דופן. כמעט לכל משפחת ותיקים סיפורים דומים. אני מאמין כי עם מסירות ונחישות יבוא השלום ונשב לבטח".

השע בין דתיים וחילונים

שורשיו של קצין מבית סבו היו אמונות חרדיות שהפכו לאחר מכן בבית אביו לדתיות-לאומיות. קצין מעורב משחר בגרותו בדו-קיום השביר בין דתיים לחילוניים. הפגישה שלי עם קצין מתקיימת שבוע לפני ט' באב. שאלת שנאת החינם שבגללה נחרב בית המקדש עולה ואני מבקש את התייחסותו לכך. "מעולם לא היינו עם טולרנטי. תראה איך לא השתחררנו לאחר כמעט 70 שנה מנושא האפליה בין אשכנזים למזרחים. אני דוגל באמרה 'חיה ותן לחיות'. יש לי שכנים שלא שומרים את השבת ואני חי איתם מצוין. אני מבין אותם והם מבינים אותי. אנו חיים בשלום מלא. יש מקומות שזורים אבנים כי

צלום: מוטי בן-אריה

מאיר קצין בחדר הכושר של העמותה

מתי התחלת להתנדב?

"מאז ומעולם הפריע לי 'הג'ונגל בכבישים' והמחיר הכבד שמשלם הציבור בתאונות דרכים, לכן היה זה מהלך טבעי לאחר שהשתחררתי מצה"ל להתנדב לתפקיד משקיף תנועה. זהו סיוע למשטרה בנושאי תנועה, אך ללא סמכויות שוטר. מכאן הדרך להתנדבות למשטרה הייתה קצרה. תחילה למשמר האזרחי ועם הקמת הית"ם - יחידת מתנדבים במדים במשטרת התנועה - התנדבתי לית"ם. לא תיארתי לעצמי, שתקופת ההתנדבות תימשך כמעט ארבעים שנה". ההתנדבות היא ככל הנראה אורח חיים בבית משפחת קלריך. רותי אשתו אף היא מתנדבת סדרתית. בעבר שימשה בהתנדבות בוועד הגמלאים במועדון הזהב ברעננה וכיום מתנדבת בוועדת המכללות של מועדון הזהב ובמאור"ר (מועצת אזרחים ותיקים).

מה נדרש ממתנדב לית"ם?

אורי: "קודם כל מצופה ממתנדב להגיע למשמרות לילה. אנחנו גם נדרשים להשתתף בהשתלמות בסיסית להכרת נושאי התנועה והמשטרה, וכן לעבור באופן תקופתי השתלמויות קצרות לעדכון ורענון הידע".

כיצד מבוצעת בפועל פעילות ההתנדבות?

מתאר אורי: "מספר פעמים בשבוע, כשהאזרח הממוצע מכבה את הטלוויזיה והולך לישון, אנחנו, המתנדבים, נהגנו להגיע למשטרת כפר-סבא, להתעדכן באירועים הרלוונטיים על מצב התנועה והביטחון ואז יצאנו בניידת לסיור באחת הערים באזור השרון. במהלך הסיורים טיפלנו בכל אירוע שמטפלת בו משטרת התנועה, כגון: חסימת תנועה, הכוונת תנועה, תאונות דרכים, מתן דו"חות (זו אינה המטרה - אך לפעמים אין מנוס) ועוד".

לא מתעייפים?

"בוודאי שמתעייפים, אבל העובדה שאנחנו מסייעים, אפילו במידת מה, להפחתת התאונות ולהצלת חיי אדם, נותנת סיפוק גדול ובהחלט מפצה על השעות הרבות ללא שינה".

איך התייחסו אליכם הנהגים?

"אספר לך סיפור במקום תשובה", מחייך קלריך, "הבחננו פעם, חברי לסיור ואני, בנהג המרוקן את המאפרה לכביש בעת עצירה בצומת. סימנתי לו לעצור אחרי הצומת, ביקשתי ממנו לחזור ולנקות את בדלי הסיגריות שזרק על הכביש ויידעתי אותו, שאני רושם לו דו"ח בסכום של 250 ש"ח. הנהג טען, שכשוטר אין לי סמכות לרשום לו דו"ח על זריקת פסולת לרשות הרבים. הייתה מידה של צדק בדבריו, אך אני הוצאתי את תעודת נאמן איכות הסביבה והשבתי לו: יש לך ברירה לקבל קנס נמוך משוטר או קנס גבוה יותר מנאמן איכות הסביבה".

את אורי קלריך (76), פנסיונר של תדיראן, אפשר לפגוש היום משחק ברידג' במועדון הזהב ברעננה, בהרצאות במכללת הגמלאים, משמש 'נאמן ניקיון' מטעם המשרד לאיכות הסביבה, בונה רהיטי עץ, מצלם, מבקר בתיאטרון ובקולנוע, מטייל ברחבי הארץ והעולם, מבלה עם הנכדים, אבל בעיקר אפשר היה לפגוש אותו, עד לאחרונה, על הכביש. במשך ארבעים שנה הוא התנדב במשטרת התנועה, סייע בהכוונת התנועה, נתן דו"חות כשצריך היה וגם הציל חיים*.

"לילה אחד כשסיירנו, חברי לצוות ואני, בכביש 4 הבחנו ברכב פרטי שהתנגש במעקה הבטיחות במסלול הנגדי", מספר לי אורי בפגישה עמו, "כשהגענו לרכב ראיתי את הנהג מנסה להוציא את אשתו מהרכב כשהיא מחוסרת הכרה. התחננתי בפניו שלא יזיז אותה אבל הוא התעקש. ממש נכנסתי איתו לעימות תוך שאני מסביר לו את הסיכון בהזזת פצוע מחוסר הכרה. 'המתן לפרמדיק או לרופא שיידעו לעשות זאת בצורה נכונה', אמרתי לו. בסיום האירוע הבנתי שהנהג התלונן עליי בפני הפרמדיק. הוא נענה: 'תגיד תודה לשוטר שהציל את אשתך משיתוק'".

מי אתה אורי קלריך?

"נולדתי בארץ למשפחה שעלתה מפולין בשנות העשרים של המאה שעברה. בילדותי התגוררה משפחתי במקווה ישראל, משם עברנו לרמת-השרון ואח"כ לרעננה, בה אני גר עד היום עם רעייתי רותי, שהייתה מורה לספרות ולשון ומנהלת בבי"ס "משלב" ברעננה. יש לנו שני בנים שגרים ברעננה ושלווה נכדים. כבר בנעוריי התגלו בי כישורים טכניים ולמדתי בבית-הספר הטכני של חיל האוויר. בגיל 17 התגייסתי לצה"ל וכמובן שירתתי בטייסת תחזוקה בחיל האוויר. לאחר שחרורי מצה"ל למדתי הנדסאות אלקטרוניקה ועבדתי בתחומים טכניים בדואר ישראל, במשרד התקשורת ומעל 30 שלוש שנה בחברת תדיראן בהנדסת שרות. יצאתי לפנסיה לפני עשר שנים ומאז אין לי דקה פנויה".

* רק לאחרונה פרש מהתנדבותו.

בית-כנסת ישראל

✿ מאת: מלכה מהולל

ישנם אולי נאים וחדשים ממנו אבל ההיסטוריה והאופי הייחודי של בית-הכנסת הגדול ברעננה הופכים אותו למוסד המשמש אבן שואבת גם לצעירים וגם לחילוניים המבקשים לחגוג את החגים ברוח המסורת היהודית.

כשרק קמה המושבה רעננה, בשנות ה-20 של המאה הקודמת התפללו החברים בצריף ששימש בית לאדון פטרוז'נסקי. הצריף היה בתחילת רעננה בצד המזרחי.

שלמה חיים כהן, אביה של לאה קליין, היה מראשוני בית-הכנסת וממייסדיו. בכתבה משנת 1995 הוא מספר: "בית-הכנסת הגדול" בעבר לא היה אלא צריף. המתיישבים המועטים שהיו ברעננה בשנת 1927 התפללו בבית העם ששימש גם בית-ספר, גן ילדים, מרפאה וועד. בשנת 1930 עברו המתיישבים לצריף שנבנה ליד מקום בית הכנסת הגדול של היום. שם, הוכתר הרב הראשון של רעננה, הרב אפרים סוקולובר. בשנת 1933 החלו בבניית בית-הכנסת. יהודה מגידוביץ' היה האדריכל המתכנן, ואילו מאיר בן-ארי היה זה שציוריו נוספו לתקרת המבנה בשנת 1961.

רק בשנת 1939 הוא נחנך רשמית. בזמנו, היה רק בית כנסת אחד והוא שרת את האוכלוסייה. משנת תשל"ו הייתי הגבאי של בית הכנסת וגם גבאי צדקה. ומאז התחלנו, אני עם עוד שני חברים, לנהל קופת גמילות חסד (גמ"ח) לצורך עזרה לנזקקים."

פרץ, הרב הראשי של רעננה כיום, נוהג אף הוא לפקוד את בית-הכנסת הגדול לעיתים מזומנות.

בית-הכנסת בתוכו, אבל בעיקר בחצרו, היה מגרש המשחקים של כל ילדי רעננה. שם נהגו כולם להיפגש, ובחגים ובשבתות אהבו לזרוק 'גולגאלאך' מפרי עץ האזדרכת על כל מכונית שעברה בכביש. לבית-הכנסת עצמו נכנסו הילדים בחשאי וקשרו את הציציות של המתפללים למושבי הכיסאות. כשביקשו האנשים לקום, לא הצליחו להיפרד מהכיסאות, לקול צחוקם של הילדים.

אברהם קליין, מילידי המושבה, מספר שבית-הספר "יבנה" שהוקם על ידי הרב לווינתן, היה בתחילת דרכו בתוך מבנה בית-הכנסת ושם הוא למד עם חבריו בכיתות הראשונות. "את הקייטנה בקיץ עשו לנו בעזרת הנשים", הוא צוחק.

בחגים לבשו כולם בגדי חג שנתפרו במיוחד. הנשים ככלל נהגו ללבוש את מיטב מחלצותיהן בחגים. כאז כן היום.

ותיקי העיר יודעים לספר על הרב סוקולובר והרב מלץ. שניהם כיהנו כרבנים הראשיים של העיר, ושניהם היו הרבנים בבית-הכנסת הגדול. לאה קליין נזכרת שיום אחד, בהיותה בת ארבע, פנה אליה הרב סוקולובר וביקש ללחוץ את ידה: "אתה לוחץ ידיים של נשים?" שאלה הרבנית הקטנה וגרמה לצחוק של כל הסובבים. הרב

אלא שתהילת העבר של בית-הכנסת התפוגגה בהדרגה ובשנים האחרונות קמו לו מתחרים שמשכו אליהם מתפללים רבים, הן בשל ההשתייכות לקהילות והן בשל הנוחות הגיאוגרפית. רגע לפני שננטש לחלוטין יזם סגן ראש העיר לשעבר הצטרפות של כ-20 זוגות צעירים, הנקראים "מניין

'מניין הצעירים', דוד סגיאלי, הבין שקל יותר יהיה להם לחבור לבית-כנסת קיים מאשר להקים אחד חדש.

אז בינתיים יש המון קולות של זאטוטים, לידות מדי שבוע, בר-מצוות, ובחגים אי אפשר להשיג מקום. הוקמה ועדת חסד המסייעת לקשישים, לילדות ולחולים מהקהילה, נערכות פעילויות מיוחדות כמו 'תיקון שבועות'.

לא מפשטים בציציות

המיוחד לבית-הכנסת הזה הוא הקבלה המוחלטת שלו. הוא אינו משויך לשום זרם, לשום עדה ואין לאיש מונופול עליו. דתיים וחילוניים, מבוגרים וצעירים, ספרדים ואשכנזים, אורתודוקסים וגם דתיים 'לייט' – כולם מתקבלים בסבר פנים בשערי בית-הכנסת. עכשיו רק מחפשים כסף כדי לשפץ את המבנה הישן ולהנגישו גם לנכים.

הוא שאמרנו, בית כנסת ישראלי.

Mehulal2@netvision.net.il

הצילומים באדיבות ארכיון העיר רעננה.

הצעירים", שבאחת החיו את בית-הכנסת והכניסו בו רוח חדשה. הדרך לא הייתה פשוטה, מיותר לומר. מן הסתם הוותיקים פוחדים משינויים, ואילו הצעירים חששו שלא יינתן להם ליזום תכניות ופעילויות חדשות. אבל באמצעות שיחות ארוכות במפגשים בין המבוגרים לצעירים הושגו הסכמות והבנות. יו"ר ועד בית הכנסת, מארק שני, ראה את הפוטנציאל הטמון בצעירים, ואילו מנהיג

תפילות יום כיפור לכולם

תפילות יום כיפור קהילתיות יתקיימו בשני מרכזים: בתיכון אוסטרובסקי, באולם הספורט החדש, ובבית ספר "אגם" בלב הפארק בליל יום כיפור בשעה 18:35 "כל נדרי" ולמחרת ב-8:30 "שחרית", "מוסף" ו"זכור";
ב-16:30 "מנחה"
ב-18:00 "נעילה" בליווי מקהלת "עץ חיים"
התפילות ייערכו באווירה נעימה ויכללו שיחה, הסברים ושירה ובצאת החג - תקיעה בשופר.
כמו כן יתקיים בליל כיפור מפגש שיח עם רבנים, מחנכים ואנשי ציבור, תחת הכותרת "יום כיפור במרכזה של עיר", בבית הנוער, רחוב אחוזה 157 רעננה.
בהמשך צפויים תושבי העיר ליהנות מאירועי סוכת העיר ושמחת בית השואבה עם הרצאות, שיעורים, פעילויות לילדים ברחבת יד לבנים בכניסה חופשית, בתאריכים 17-22.10.16
כדאי להתעדכן במלוא האירועים העירוניים המופיעים באיגרת החודשית ובאמצעות האתר העירוני.

p.d.s
מרכז שרות למדפסות סל: 03-9622339
לכל האזרחים הוותיקים ברעננה
שנה טובה ושמחה
בריאות ואושר לכל הגמלאים ומשפחותיהם.
אייל חיים
מנהל

ציון לנדוי | ריהוט משרדי | הפקות דפוס | פרסום בעיתונים
אחוזה 104, רעננה טל: 09-7431143 | 09-7421707 | פקס: 09-7426271
www.landoy1.co.il | landoy1@netvision.net.il
כל מה שמשרד נייד

צוות לנדוי
צוות לנדוי שלח דרכת שנה טובה
למלאים ולכל תושבי רעננה

רינה מצליח מערוץ 2 נתקלה לגמרי במקרה בסיפור אישי של אחות לתינוקת שנחטפה מהוריה בתחילת שנות ה-50 של המאה הקודמת. אף שלא עסקה בנושא זה מעולם היא לא יכלה להישאר אדישה והעלתה את הנושא הכאוב הזה בתולדות המדינה על סדר היום הציבורי. גם ברעננה יש מקרים עצובים כאלה.

שבתאי ואסתר בן-ארויה עם תמונת התינוקת שנחטפה

הערכות מקילות מדברות על כל ילד שמיני שנחטף מהוריו. שני שלישים מהם הגיעו מתימן אבל היו גם חטופים מעיראק, מהבלקן, מטריפולי, מבוכרה, מאיראן, מרומניה ועוד. שלוש ועדות חקירה קמו וחקרו את הנושא. משפחות שלמות לא הצליחו להחלים מהטראומה של תינוק שנולד ולפתע נאמר להם שהוא מת. מעולם לא הוצגה גופה, תעודת פטירה או קבר. לרבים מהם הגיע צו גיוס. העובדה המקוממת במיוחד היא שמדובר באוכלוסייה מוחלשת, לא משכילה, לא מעורה בזכויותיה בימים של ראשית המדינה ועל כן הניצול שלהם היה אכזרי במיוחד. רגשות אשם קשים ליוו את חיי המשפחות: אולי לא נלחמנו די להציל את ילדינו ולגלות מה עלה בגורלם? חיסיון מוחלט חל על ועדות החקירה עד שנת 2071, נתון שמעורר תמיהה. למה מסתירים את הממצאים? ברעננה חיות עוד היום משפחות שחוו את הטראומה הזאת. היום מדובר באחים, באחיות ובבני משפחה מדור שלישי, אבל דומה שהפצע עדיין מדמם. במרוצת השנים קמו עמותות כמו "עמותת עמרם", ו"אחים וקיימים" ששמו להן למטרה לגבות עדויות מהמשפחות ובעיקר לא להרפות מהרשויות עד שהאמת תצא לאור.

מוטי בן-ארויה, צלם המערכת, נולד בשנת 1953. הוריו, שבתאי ואסתר, עלו לארץ מתורכיה לאחר מלחמת השחרור. הם התגוררו במעברת שביב. בשנת 1950 כרעה אסתר ללדת ונלקחה לבית היולדות בכפר-סבא. שם נולדה תינוקת חמודה שהובאה לאמה מדי יום להנקה.

האבא, שעבד אז בסלילת כבישים, בא וצפה בתינוקת דרך חלונות הזכוכית. ביום השני, כשהגיע לבקר, השומר לא נתן לו להיכנס היות שאלו לא היו שעות הביקור. הוא לא ויתר, קפץ מעבר לגדר, והתחבא בין השיחים. הוא התקרב לחלון וראה את הרופא עם זוג מכובד, אדון לבוש בחליפה ובידו תיק עור מהודר ואישה בשמלה פרחונית, מסתובבים ליד העריסות. "האישה עצרה ליד העריסה של אחותי והרימה אותה", מספר בן-ארויה את עדות אביו, "פניה נהרו וצחקו אל התינוקת. הרופא קלט שאבי צפה בחלון, והוא הזעיק את השומר שגירש את אבי ולא נתן לו להיכנס לבית-החולים". למחרת לא הביאו את התינוקת להנקה. אסתר ניסתה לברר מה קרה. האחות הודיעה לה שהתינוקת נפטרה. "אימי לא ידעה עברית וקשה היה לה לתקשר, אולם האחות ידעה לדינו ובשפה זו היא ניסתה להרגיע אותה. ההורים חזרו הביתה בידיים ריקות. שלוש שנים אחר כך אני נולדתי, אבל ברקע תמיד דיברו על הבת הבכורה ש'נפטרה'."

ההורים של **נעמי משרקי** גרו בתימן בעיר עמרן לא רחוק מצנעא. האב היה סנדלר שנדד מעיר לעיר כדי ליצר ולתקן נעליים. האם עסקה ברקמה וכן בטחינת גרעיני חיטה לקמח גם לשכנותיה הערביות. בסוף שנת 1949 הם עלו לארץ במטוס דרך עדן עם שני בנים ושתי בנות. נעמי, הבת השנייה, הייתה אז כבת 5.

מספרת נעמי: "אני זוכרת את אפיית המצות לפסח. אימא ירבה וטחנה את הקמח, שתי נשים לשו את הבצק, אחת נענעה כל הזמן את הבצק שלא יחמיץ ואחרת הכניסה את ה"פיתות" לטבון המיוחד". עד היום נעמי עושה את מיני המאפה המסורתיים שאמא, ז"ל, עשתה: זלבייה, קובנה, לחוך, מלווח, פיתות ועוד.

"כשהגענו ארצה העבירו אותנו למעברת עין-שמר. גרנו באוהלים. היו שם גם ביתנים ארוכים עם גג מתכת. אני זוכרת את השלג שירד ואת אימא שמנענעת את האוהל כדי שהשלג יפול. שנתיים היינו בעין-שמר ועברנו למעברה ברעננה. אימא ילדה בארץ את אחותי שמחה, ואחר כך, בשנת 1951, ילדה בבית החולים "דג'אני" ביפו תינוקת יפה. כשאימי באה להיניק אותה, אמרו לה שהתינוקת מתה.

'לא יכול להיות', צעקה אימי, 'יש לי חלב והוא ממשיך לזרום. אם הילדה מתה אלוהים היה מונע את החלב ומייבש את החזה שלי.' עד יום מותה אימא טענה שהילדה שלה לא מתה."

המשפחה לא קיבלה תעודת פטירה וגם לא יידעו אותם היכן היא נקברה. "אני זוכרת שאימא בכתה בכל הזדמנות. והכי מרגזי היה המשפט המנחם לכאורה 'לא נורא, תעשו ילד חדש'". **שרה** (שם בדוי) מספרת על חרדות שליוו אותה במשך שנים. "נולדתי שנתיים לאחר שאחי הבכור נעלם. הסיפור ליווה אותנו כל השנים. ההורים שמרו עליי בזכוכית מגדלת ולא נתנו לי לצאת לבד, לא לגן השעשועים ולא לטיולים. כשבגרתי בדקתי היטב כל בחור שניסה לחזר אחריי. בדקתי אם יש לו הורים ביולוגיים, בדקתי אם הוא דומה למשפחה שלי. חששתי מאוד שמא אתאהב בבחור שהוא למעשה אחי.

נעמי משרקי עם תמונת הוריה

החולים, המתינה בחוץ ולא הסירה את מבטה מהתינוקת. כשראתה ששמחה בוכה ביקשה מהאחות: 'תני לי רק להיניק אותה'. כשהרופאים הלכו הביתה, נכמרו רחמיה של האחות והיא נתנה לה את הילדה. אימא סיפרה שמרוב שמחה הורידה את השרשרת שהביאה מתימן ונתנה לאחות. מיד לקחה את הילדה וברחה איתה מהדלת האחורית, וכך ניצלה שמחה מחטיפה. מאז, בכל פעם שנושא החטופים עולה לכותרות בביתה של שמחה עולה סיפור הגבורה של אימא ששומרת על אפרוחיה". מספרת ברכה, ושמחה מוסיפה בצחוק: "למה לקחת אותי? אולי הייתי מגיעה רחוק? אולי הייתי איזה רופאה". סיפור אחד עם סוף טוב. רק סיפור אחד.

האם ניתן להחזיר את השעון לאחור?

בוודאי שלא, אבל אפשר לתקן במעט את העוול ההיסטורי שנעשה.

אפשר להכיר באופן רשמי בפשעים, אפשר לקיים שקיפות מלאה בממצאי ועדות החקירה, ואפשר להתנצל בפני ההורים והילדים ולהודות שהאחריות כולה אינה על המשפחות אלא על הרשויות. חומר למחשבה לשנה החדשה.

Shinbet37@gmail.com Kenig1@bezeqint.net

אל רץ הסעות וטיולים 1999 בע"מ
רח' הסדן 6 א.ת. גיל עמל הוד השרון

טל: 09-7411166 פקס: 09-7411991

שנה טובה ומאושרת

למחלאי מרכז יום לקשיש,

לכם ולכל בני ביתכם

יוסי הל

התחתנתי בגיל מבוגר והחששות נעלמו, אך כשדיברו על כך במשפחה או בתקשורת, נפתחו שוב הפצעים. עתה אני שומרת על ילדי ומגינה עליהם הגנת יתר."

מעניינת העובדה שגם ברחבי העולם הייתה רווחת תופעה מזעזעת כזאת. בשנים האחרונות נחשפו סיפורים כאלה בקנדה, צרפת, אוסטרליה, אירלנד ושוויץ ואף הופקו סרטים בנושא. השיטה דומה בכל מקום: משפחות חלשות, אימהות חד-הוריות צעירות, נערות לא נשואות שנכנסו להריון – מכל אלה גנבו את פרי בטןן והעבירו אותו למשפחות 'ראויות, מכובדות וחזקות יותר מבחינה סוציו-אקונומית'.

סיפור קצת אחר שמענו מפיה של ברכה כהן, אחותה של שמחה הררי תושבת רעננה, שאימא הצילה אותה בעור שיניה מפני החטיפה:

"כשהגענו לארץ מתימן הביאו אותנו למעברת עין-שמר בפרדס-חנה", מספרת ברכה כהן. אימא שלנו הייתה 'קלאפטע' שלא בקלות אפשר היה לסדר אותה. יום אחד ישבה כהרגלה באוהל והיניקה את אחותי שמחה. הם נהגו אז, אגב, להיניק את התינוקות עד גיל שלוש. זו הייתה שיטה בדוקה לא להיכנס להריון. לפתע נכנסו רופא ואחות לאוהל וביקשו לבדוק את הקטנה. "היא חיוורת" פסק הרופא. "מה חיוורת?" ענתה לו אימא, "היא בריאה כמו שור" הרופא, בשלו: "תביאי אותה דחוף לבית חולים".

"בימים ההם כבר נפוצו שמועות על חטיפת ילדים ואימא כבר התכוונה לזה. היא לא ויתרה ונסעה עם אחותי התינוקת לבית

MNDL מנדל
עיצוב | הפקות | דפוס
 054-4838350
שנה טובה
 לחברי מערכת כיוון חדש והנהלת העמותה

סטרומזה בן 90

הנערים והוא נתפס. נקראתי לשיחה עם מנהל האוניברסיטה שביקש לדעת היכן תעודת הזהות שלי. 'איבדתי אותה', עניתי, אבל התשובה לא מצאה חן בעיניו וזה נגמר במחבוש. היו בכיסי תמונות של חברי התנועה, וכדי לשמור עליהם קרעתי את התמונות לחתיכות קטנטנות ואכלתי אותם...". איש נעים הליכות סטרומזה, בור סוד שאינו מאבד טיפה. הוא זוכר כל פרט ופרט, דיבורו רהוט ומדויק, וניכר בו שהוא מתרגש לחזור ולספר את קורות חייו. "אחרי שעלינו כולנו ארצה, נהגנו להיפגש אחת לחודשיים במסעדת 'טברנה' ליד מושב אודם. היינו בשיאו 25, נותרנו רק שניים".

היכן הכרת את סוזן אשתך?

"שירתי כקצין בצבא התורכי. מקום השירות נקבע על פי הגרלה. התמזל מזלי ונקבע לי שירות באיסטנבול. אמי שמחה מאוד כי יש לה משפחה שם. "אתה הולך ליהודית, לאימא של סוזן", אמרה אמי. עשיתי כמצוותה והגעתי אליהם. סוזן ראתה קצין יפה תואר וישר התאהבה", מספר סטרומזה בחיך מבוש. "יצאנו בסתר, עד שאחד הקרובים סיפר לאמה שהיא מסתובבת עם קצין טורקי...התחתנו באיזמיר כשאני בן 23 והיא בת 18. בשנת 1949 עלינו כזוג נשוי על ספינת משא שעשתה דרכה לישראל. ישנו על שקי תפוחי אדמה ובצל. אחרי חמישה ימים הגענו לחיפה. מכיוון שזה היה יום שבת לא יכולנו לרדת מהאונייה, אז הנפנו את דגל ישראל ושרנו את המנון 'התקווה'. איזה רגע של התרגשות והתרוממות רוח זה היה. לא אשכח אותו כל ימיי".

ואיך היה המפגש עם ארץ-ישראל?

"התלבשנו כמו 'גבירים' בחליפות ובעניבות, ואז כשעברנו במעבר ריססו אותנו משני הצדדים ב די. די. טי. מה הם חשבו? שהבאנו מחלות? הגענו לקיבוץ 'אלומות' שמעל הכינרת בזכות חבר. קיבלנו שם חדר וחצי. שנה אחרינו עלו הוריי והועברו ללוד. גם אנחנו עזבנו כדי לעזור להם בפרנסתם. שם נולדה בתי הבכורה שרה. באותו זמן נכנסתי לבית-הספר לפעילי ההסתדרות. יום אחד הגיע מיכאל פסוויג, יו"ר המועצה של רעננה, כדי לחפש מישהו מתאים לתפקיד מזכיר לנוער העובד ברעננה. אני נבחרתי. הנסיעות היומיות מלוד לרעננה באוטובוסים לא היו תענוג גדול בימים ההם. קיבלנו החלטה לעבור לרעננה. ניתן לנו פה חדר בצריף בעמידר בסוף רחוב ההסתדרות, כמובן עם שירותים ומקלחת משותפים. הציעו לנו שיכון ברסקו. אמרתי לסוזן: 'בואי נראה אולי ימצא חן בעינינו'. לקחנו את העגלה עם התינוקות והלכנו עד רסקו. כל הדרך הייתה חול וחול והעגלה נתקעה כל הזמן בחול. 'לא רוצה לגור פה', פסקה סוזן וחזרנו הביתה. הייתה לנו ברירה: לקנות מגרש או לקנות לסוזן מכונת תפירה ב-170 לירות. קנינו מכונת תפירה משומשת וסוזן החלה לתפור, ומהר מאוד הפכה לתופרת של רעננה בה' הידיעה".

✿ מאת: אביבה קניג

מחקרים רבים מראים קשר ישיר בין התנדבות ועשייה חברתית רב שנתית לאריכות חיים. אברהם סטרומזה, תושב רעננה כבר 65 שנה, הוא דוגמה חיה ומלבבת ביותר לכך.

צילום: אילן אטמל

מה החלום שלך אברהם?

"קשה לחלום בלי סוזן", עונה לי סטרומזה ואינו מסתיר דמעה שמבצבצת מעינו. בימים אלה מציינת המשפחה שנה למותה של אם המשפחה והכאב רחוק מלקהות. סוזן אכן נמצאת בכל פינה בבית.

פגישתי עם סטרומזה נערכת בביתו המטופח והמבהיק מניקיון שברחוב דגניה, אותו בית בו הוא מתגורר מיום שהגיע לרעננה ב-1951. הבית מוקף בגינה קסומה עמוסת עצי פרי ופסלי נוי, וניכר כי אהבה רבה מושקעת בה. הבית עצמו בולט בצניעותו הרבה ליד בתי המידות האימתניים שנבנו סביבו. אוסף הבובות הגדול של סוזן, אותו אספה במשך עשרות שנים בכל רחבי הארץ והעולם, ניצב על השידה ומהווה מצבה ביתית לאישה המיוחדת.

ביקשתי לשמוע את סיפור חייו, אבל ראשית שאלתי מה מקור השם המיוחד 'סטרומזה'.

"נולדתי בשנת 1926 בעיר אדנה אשר ביוון, והשם סטרומזה לקוח משם העיירה סטרמיצה. בגיל שנה עברה משפחתי לאיזמיר אשר בטורקיה. אבי, שמואל, עבד בחנות גלנטריה ומכר בגדים וכפתורים. אני למדתי בבית-ספר טורקי טוב שלימדו בו גם צרפתית ואנגלית. למדתי גם בבית-הספר לכלכלה ומסחר. הימים היו ימי מלחמת העולם השנייה ואני נתמנתי לעמוד בראשה של התנועה 'נאמני ציון'. ביחד עם עוד מספר חברים ארגנו כ-30 קבוצות של בני נוער לעלייה ארצה".

עיסוק מסוכן קצת, לא?

"אספר לך סיפור כתשובה. נתתי את תעודת הזהות שלי לאחד

חדש במועדון הזהב

חוג ציור

ימי שלישי בין השעות 17:00-15:00
מחיר 80 ₪ | מורה: ליעד שמיר

חוג פטאנק

משחק כדורת חברתי, תחרותי ומהנה, המתאים לכל גיל. פעילות גופנית מתונה באוויר הפתוח המשלב טקטיקה, יכולות חשיבה, דינמיקה קבוצתית וקואורדינציה. האימון כולל פיתוח יכולת שליטה בהטלת הכדור ודיוק בצליפה.

מכללת יום ה' - החלה הרשמה

נופש בריאות מלון "לוט" ים המלח:

4-8/12/2016, ימים א'-ה', מחיר למבוגר בחדר זוגי - 1,700 ₪
1-5/1/2017, ימים א'-ה', מחיר למבוגר בחדר זוגי - 1,550 ₪
12-16/2/2017, ימים א'-ה', מחיר למבוגר בחדר זוגי - 1,550 ₪

מועדון הזהב, טל' 09-7610606

לס מהלכות א' שפי

"הבחירה שלי אז והגאוונה שלי עד היום הייתה לעבוד עם בני נוער. בשנות הצנע היה קשה למצוא עבודה ואנחנו עזרנו להורים במשכורותינו הצנועות. בזמנו יזמתי הקמת חוות נוער בשטח החקלאי שם נמצא היום בית הדיור המוגן 'אחוזה בית'. 25 בני נוער גרו אז שם, עבדו שש שעות במהלך היום ובערב למדו. זו הייתה הצלה של ממש. אחר כך גם שיפצתי את צריף הנוער עובד והלומד ברחוב רמב"ם ולשם הגיעו הנערים ללמוד אחרי העבודה. לא היו להם תנאים ללמוד בבית".

ארון הבובות של סוזן

ואחר כך?

"אחר כך מוניתי לגזבר ההסתדרות, הפעלתי 'בית משפט לחברים' מטעם ההסתדרות והייתי פעיל במשמר האזרחי, בעמותה לאזרח הקשיש, ועדיין פעיל במאור"ר".

לצדו של אברהם יושבת בתו דיתה ומקשיבה לסיפורים בקשב רב אף שהיא מכירה אותם היטב. שלוש בנות הביאו סוזן ואברהם לעולם: שרה, שהייתה גננת, דיתה שעוסקת בתראפיה באומנות ואסנת, עובדת בחברת תקשורת. ארבעה נינים יש לו לסטרומזה.

"כאן נולדתי", מספרת דיתה בהתרגשות. "מה עשתה אימא כשכרעה ללדת? הייתה ממתינה לאבא שייסע למרכז להזמין טקסי. לא היה ברור מי יגיע ראשון אני או הטקסי".

סוזן האישה והאם

"התופרת של רעננה" קראו לה. "אילו הייתה מתמודדת על תואר אשת השנה הרי היה התואר קטן מדי בשבילה", כך כתב לה אברהם בברכה ליום הולדתה ה-80.

סוזן הייתה תופרת משכמה ומעלה. את כל התחפושות לתהלוכות העדלאידע ברעננה היא תפרה, כמו גם את התלבושות ללהקות המחול. עד היום מסודרות בביתם על קולבים 180 (!) תחפושות. גם סוזן, כמו בעלה, התנדבה בעמותה למען האזרח הקשיש, תפרה תיקים למכירה וסייעה רבות לנזקקים".

"אחד הזיכרונות הכי שמחים שלי מבית ההורים הוא חג פורים", מספרת דיתה, "בכל הבית היו תלויים כנפיים של פרפר, טול של כלה, שמלה של נסיכה. הבית היה שמח, אנשים נכנסו ויצאו שמחים עם תחפושת על כל אביזריה".

מבין כל התחפושות שעל הקולבים שולפת דיתה את תחפושת הנמר שאימא תפרה לה בילדותה ועדיין עוברת מילד לילד. "זה אוסף שיקר לליבנו", אומרת דיתה, "אימא השכירה את התחפושות לנזקקים ואנו חושבים להמשיך את דרכה".

kenig1@bezeqint.net

קרית הספורט והנופש רעננה

אצלנו כל השנה בשלייקס

מבצע מנויים מיוחד לגמלאי רעננה חברי מועדון הזהב בקריית הספורט והנופש רעננה

מינוי שנתי ליחיד במחיר אטרקטיבי

1,500 ₪ לשנה (במקום 3,400 ₪)

המנוי כולל בריכה, חוגי סטודיו וחדר כושר בונוס נוסף: כרטיסייה בת 5 כניסות לנכדים מגיל 3 עד 18

המנוי יהיה פעיל בימים שני-חמישי בשעות 5:00 - 13:00 ובמינוי שישו בשעות 6:00 - 13:00

*דמי רישום חד פעמיים 60 ₪ *תוספת 10% עבור שבתות וחגים *תוספת 20% למלאים חברי מועדון *תושבי חוץ

קרית הספורט והנופש, רח' יאיר שטרן 1 רעננה. טל' 09-7700700, 8752*

 עיריית רעננה | המוקד העירוני 107

מכל טלפון לשירותכם 24 שעות ביממה | www.raanana.muni.il

מרכז תעסוקה כושר ופנאי

תכנית פעילות 2016 – 2017

חוגי אמנות - פתיחת שנה ספטמבר 2016

שם החוג	ימים ושעות	עלות לחודש
קרמיקה	ראשון 08:30-11:30 שני 07:45-10:45 רביעי 08:30-11:30 חמישי 08:00-11:00 11:00-14:00	250 ₪ כולל חומרים
עיסת נייר	שני 11:00-14:00 רביעי 08:15-11:15	250 ₪ כולל חומרים
עיסת נייר	ראשון 11:10-14:10 שלישי 11:30-14:30	250 ₪ כולל חומרים
ציור מודרך	רביעי 12:00-14:00	170 ₪ לחודש
ציור	שלישי 08:30-10:30 רביעי 17:00-19:00	170 ₪ לחודש
ציור מנדלות	ראשון 08:45-10:45 ראשון 11:00-14:45 שלישי 09:00-11:00	180 ₪ לחודש
תכשיטנות	רביעי 8:30-11:30 רביעי 11:45-14:40	180 ₪ לחודש
תכשיטנות	שלישי 16:30-18:30	180 ₪ לחודש
סריגה בחוטי טריקו	חמישי 09:00-11:00	180 ₪ לחודש
רקמה	ראשון 16:00-18:00	150 ₪ לחודש

ריקודים	יום ושעה	מדריך
ריקודי בטן	שלישי 17:00-18:00	120 ₪ לחודש
ריקודי שורות	ימי שלישי 19:00 מתחילים / 20:00 מתקדמים	30 ₪ כניסה חד-פעמית

מחשבים ומדיה דיגיטלית

קורס/מדריך	עלות	קורס/מדריך
מחשבים למתחילים שמוליק רובין	450 ₪ ל-10 שיעורים של שעתיים + תרגול	קורס בסיסי להכרת המחשב, האינטרנט והדואר האלקטרוני
מחשבים למתקדמים שמוליק רובין	450 ₪ ל-8 שיעורים של שעתיים	קפיצת מדרגה לובגורי קורס בסיסי
רשתות חברתיות	400 ₪ ל-6 שיעורים של שעתיים	פייסבוק
טלפונים חכמים ליאור רובינשטיין	280 ₪ לסדנה של 4 מפגשים	שימוש יעיל באייפון ואנדרואיד למתחילים ומתקדמים (אפליקציות)

מיוחדים

מודעות ואניאגרם	להתפתחות אישית ולפיתוח היכולת האינטואיטיבית	יום שלישי 09:00-11:00
מועדון נשים	מפגשי נשים המבקשות חוויה אחרת ותובנות חדשות	פעמיים בחודש, ימי חמישי 19:30-21:00 400 ₪ ל-8 מפגשים
חברת זמר "המרעננים"	מנהל מוזיקלי עוזו פרנקו	ימי שישי 09:30-11:15 עלות 110 ₪ לחודש

העמותה לאזרח הוותיק רעננה
מרכז תרבות כושר ופנאי - ההגנה 114 רעננה

חדר כושר 160 ₪ לחודש אימון מכשירים ואימון קבוצתי משולב!
ביטוח תאונות ספורט לשנה 70 ₪ - חד פעמי

שעות	ימים
07:30-12:30	א-ה'
08:00-11:30	ו'
16:30-18:30	א',ג',ה'
16:30-18:15	ב,ד'
18:00-20:00	ב'

התעמלות בוקר 110 ₪ לחודש

סוג התעמלות	יום ושעה
צפיפות עצם	ראשון ושלישי 07:30-8:30
התעמלות נשים *50 ₪ לחודש	חמישי 07:15-08:00
צפיפות עצם	שני ורביעי 07:30-8:30
התעמלות נשים	ראשון ורביעי 08:30-09:30

מועדון ברידג' ההגנה

שעות	ימים
09:45-13:00	ראשון
10:00-12:30	שני
10:00-12:00	רביעי
09:30-12:30	חמישי

התעמלות ערב 110 ₪ לחודש

סוג התעמלות	יום ושעה
צפיפות עצם 110 ₪ לחודש	שני ורביעי 18:00-19:00
פלדנקרייז 110 ₪ לחודש	ראשון ורביעי 16:45-17:30
התעמלות נשים + מכשירים 120 ₪ לחודש	ראשון ושלישי 18:30-19:30
התעמלות נשים 120 ₪ לחודש	ראשון ורביעי 19:00-20:00

התעמלות מיוחדת לשיקום ומניעת נפילות - על כסאות

עלות	שעות	ימים
120 ₪ לחודש 3 פעמים בשבוע	15:45-16:30	ראשון, שלישי, חמישי
110 ₪ לחודש פעמיים בשבוע	14:55-15:45	ראשון ושלישי

צ'יקונג (בוקר) 110 ₪, פעמיים בשבוע: שני וחמישי

שעות	ימים
08:30-09:15	שני וחמישי

צ'יקונג (ערב) פעם בשבוע 10 ₪ למפגש

שעות	ימים
17:00-18:00	שני

ר.ש. שירותי הסעדה

054-2398777

להנהלת מרכז היום,

לכל המבקרים היקרים במרכז
ולכל גימלאי רעננה

ברכות לנהל סובה ומבוכות
בריאות ואריכות ימים

לשירותכם תמיד
ויקטור - ר.ש. שירותי הסעדה

מריטל כל השרון 1987 בע"מ

שירותי כח אדם, הסעות ושליחויות.

כתובת: מרכז שושן- אחוזה 100 רעננה ת.ד. 272

טלפון: 09-7487160 פקס: 09-7487162

דואר אלקטרוני: merital@013net.net

לתושבי רעננה ולגימלאי העמותה

למען האזרח הוותיק רעננה

אמנון כהן

צוואה - למה לי להתעסק עם זה בכלל!?

✿ מאת: עו"ד בועז גור *

האמור להלן אינו מהווה חוות דעת משפטית ו/או תחליף ליעוץ משפטי

בסדרת מאמרים זו ננסה לשפוך מעט אור על מהותה של הצוואה, החשיבות בעריכתה, ההשלכות של קיומה/אי קיומה של צוואה, והדרכים החוקיות האפשריות לעריכתה.

סעיף 1 לחוק הירושה, התשכ"ה- 1965 קובע, כי: **"במות אדם עובר עזבונו ליורשיו"**;

סעיף 2 לחוק הירושה קובע, כי: **"היורשים הם יורשים על פי דין או זוכים על פי צוואה; הירושה היא על פי דין זולת במידה שהיא על פי צוואה"**.

צוואה היא הדרך היחידה המוכרת בדין הישראלי, בה יש לנו היכולת לקבוע מה יעשה ברכושנו לאחר מותנו. כלומר, להבדיל ממצב בו אין לנו צוואה - שאז יעבור עזבונו ליורשים כפי הקבוע בחוק הירושה (ועל כך נרחיב בהמשך מאמר זה) - הרי שבאמצעות צוואה, אנו ורק אנו, מחליטים מי יירש אותנו אחרי לכתנו, ומה יקבל כל יורש.

לכן חשוב לזכור: מה שקבענו בצוואה שלנו (בתנאי שנעשתה כדן - וגם על כך נרחיב בהמשך סדרת מאמרים זו), בנוגע למי שיירש אותנו ומה יקבל כל יורש, גובר על הקבוע בחוק הירושה, והאמור בצוואה הוא שיקבע למי יחולק עזבונו.

ומה הדין כאשר אין צוואה? סעיף 10 לחוק הירושה קובע, כי כאשר אדם הולך לעולמו ללא צוואה, אזי יורשיו עפ"י דין הם: (1) מי שהיה במות המוריש בן זוגו; (2) ילדי המוריש וצאצאיהם, הוריו וצאצאיהם, הורי-הוריו וצאצאיהם..."

וסעיף 11 לחוק הירושה, קובע את זכות הירושה של בן זוגו של המוריש: **"(א) בן זוגו של המוריש נוטל את המיטלטלין כולל מכונית ונוטל משאר העיזבון:**

- אם הניח המוריש ילדים או צאצאיהם או הורים - חצי;
- אם הניח המוריש אחים או צאצאיהם או הורי הורים - שני שלישים, ובלבד שאם ערב מותו של המוריש היה בן הזוג נשוי לו שלוש שנים או יותר וגר עמו באותה שעה בדירה הכלולה, כולה או חלקה, בעזבונו, יטול בן הזוג את כל חלקו של המוריש בדירה האמורה, ושני שלישים מהנותר משאר העיזבון.
- (ב) אם לא הניח המוריש קרוב מן המנויים בסעיף קטן (א), יורש בן הזוג את העזבונו כולו."
- (ג) ...

ומן החוק אל הפרקטיקה; ישנם הסוברים, כי כאשר חיים הם עם בן/ת זוג, הרי שאותו בן/ת הזוג יהיו באופן טבעי היורש/ת של מלוא עזבונו. ועיינו הרואות שלא כך הדבר! ישנן סיטואציות לא מעטות, בהן, באין צוואה, יקבל בן הזוג רק חלק מעיזבונו בן זוגו שנפטר. המצב המוכר יותר הינו, כאשר יש יורש ובן/ת זוגו ילדים, שאז מקבלים הילדים, בין היתר, מחצית מדירת המגורים של המוריש ובן/ת זוגו; מצב זה הינו הפחות בעייתי, שכן ברוב המקרים, הילדים ידאגו להורה שנשאר, ויאפשרו לו/ה להמשיך ולגור בדירה עד הגיעו ל-120. אלא שישנן נסיבות, כאשר אין למוריש ובן/ת זוגו ילדים, ונניח שגם הוריו נפטרו כבר, זכאים אחיו של המוריש ל-1/3 מאותה דירת מגורים!

המצב המתואר עלול להיות מאד בעייתי מבחינת בן הזוג של המוריש שנפטר ללא צוואה, שכן כאשר גם לאחרים מלבדו יש זכויות בדירה, יכולים הללו לדרוש את מכירתה או לקבל דמי שכירות עבור חלקם היחסי. כדוגמה, שמעון ודינה (השמות בדויים) היו נשואים מעל 50 שנה, ללא ילדים. בשלב מסוים עברו בני הזוג להתגורר בבית אבות, אך את דירתם לא מכרו. כאשר חלה שמעון ונפטר, דרשו אחיו של שמעון לקבל 1/3 מזכויותו בדירה - כשהם מסתמכים על האמור בסעיף 11 (א) (2) המובא לעיל.

למזלה הרב של דינה, אלמנתו של שמעון, שהייתה זקוקה נואשות לכספים שתניב הדירה (אם ע"י השכרתה ואם מכירתה), קבע בית במשפט, כי אין הבדל בין המקרה בו בני הזוג גרים פיזית בדירה, לבין המקרה בו הם שוהים בבית אבות, אך לא מנתקים קשר עם הדירה. לעניין סעיף 11 (א) (2) לחוק הירושה, יש לראות את בני הזוג, כמי שממשיכים לגור באותה דירה, עימה הם קשורים בקשר נפשי, על ערכה הם סומכים לעניין צורכי האשפוז שלהם, ואליה הם עשויים לחזור. כפועל יוצא נקבע, כי דינה תירש ותקבל את כל חלקו של שמעון בדירה.

סיטואציה לא נעימה כזו, ורבות אחרות, יכולות להימנע ע"י עריכה ברורה ונכונה של צוואה, בה יביע המוריש בדיוק את רצונותיו באשר לרכושו.

(* הכותב הוא עו"ד, בעלים של משרד לעריכת דין, בועז גור, המתמחה, בין היתר, במקרקעין, פשיטות רגל, חוזים, צוואות וניהול עיזבונו.

Gurlaw63@gmail.com

אנדרטאות בנסיעה צפונה

✿ מאת: בלומה בינשטוק

בחופשה, כשעולים לטייל צפונה מאזור השרון ובמכונית ילדים בגיל בית-הספר, כדאי לעצור באחד מהמקומות עליהם אני ממליצה הפעם. לצעירים תהיה אפשרות להתרוצץ ולהצטלם עם כלי רכב משוריינים, ולהורים ולסבים תהיה הזדמנות לספר זיכרונות מהצבא וממורשת קרב.

בחורשה ירוקה קרוב לכניסה המערבית לפרדס-חנה נמצא **אתר ההנצחה לחללי הנח"ל וחיל החינוך**.

המקום נבחר בגלל קרבתו למחנה הטירונים המיתולוגי של הנח"ל-מחנה 80. האנדרטה בנויה בצורת סמל החטיבה-המגל והחרב. המגדל שבמרכז האתר מזכיר בצורתו מגדל מים המנציח את תרומת הנח"ל להתיישבות בארץ. מסביב לאנדרטה יש חורשה ובה פזורים כלים חקלאיים וכלי נשק כולל זחל"מים. במקום גם פארק עם מתקני שדאות ושולחנות פיקניק. על האנדרטה מונצחים שמות חללי הסדיר בכל המלחמות. באולם ההנצחה יש תיק לכל נופל ובאמפיתאטרון ניתן לצפות במצגת מעניינת על תולדות הנח"ל.

על גבעה מעל צומת עירון על כביש 65, מול קיבוץ ברקאי, בכניסה המערבית לוואדי ערה, נמצאת **האנדרטה לזכר חללי משמר הגבול**. האתר משלב מגדל תצפית דמוי משולש גדול קטום בקצהו. הוא מזכיר את סמל משמר הגבול ואת החיים שנגדעו. מול המגדל נמצא אמפיתאטרון לטקסים ואירועים. במרכז אתר המורשת וההנצחה נמצא אולם "זיכור" וכן תצוגת קבע על תולדות מג"ב, פעולותיו, כלי הנשק והיחידות שמרכיבות את החיל.

אנדרטת ההנצחה ללוחם הבדואי: בית "יד לבנים" של הבדואים נמצא מצפון מזרח לצומת המוביל וממערב למאגר אשכול. זהו אתר גדול ומטופח. בשטח גנים פורחים, עצים, שבילים, מסלעות ומדשאות. במרכז האתר חדר הנצחה עם תמונות הנופלים ותיקי זיכרון. שיתוף הפעולה בין הבדואים לצה"ל החל עוד במלחמת העצמאות. הפלוגה הראשונה מנתה 70 גברים, רובם גששים, שכונתה "פל-הייב".

שמות הנופלים חקוקים על אבני זיכרון לבנות המפוזרות בגן. החללים שמקום קבורתם לא נודע, מונצחים על סלעי בזלת שחורים המביעים צער. גם יצחק רבין ואריק שרון מונצחים במקום בשתי כיכרות. בגן שמסביב לאתר מפוזרים צמחי תבלין ריחניים, ממצאים ארכאולוגיים וכן תותח וטנק. shinbet37@gmail.com

סתיו בטעם פיסטוק

✿ מאת: אביבה קניג

צבע הפיסטוק הירקרק-תכלכל תפס לו מקום של כבוד בראש רשימת צבעי העונה. הוא עדין, אלגנטי ומשרה רוגע. הפיסטוק מופיע בדגמי חולצות ושמלות, באופן עצמאי או בשילוב עם תחרה שחורה. הפיסטוק הוא הלבן החדש לחג.

בסיוור בחנויות האופנה כבר מרגישים את סוף הקיץ. מכירות סוף העונה עדיין בעיצומן, אך על המדפים מונחות טיפין טיפין קולקציות הסתיו-חורף. מגמה אחת ברורה לחלוטין: גל הנוסטלגיה הכללי המציף את העולם חדר גם לתחום הביגוד. אפשר בהחלט לערוך ביקור בארון הבגדים של הסבתות, לצאת לרחוב ולקבל מחמאות על מראה אופנתי ומעודכן. עולם האופנה משאיר את הנעורים מאחור ומאמץ מראה רטרו המזוהה עם הגיל השלישי. למה הכוונה? מטפחות ראש, מעילי צמר, חצאיות מידי, כיסויי ראש עשויים ניילון שקוף וצבעוני להגנה מפני הגשם ועוד. החזאים אינם אופטימיים לגבי כמויות גשמים, בוודאי לא כאלה שימלאו את הכינרת, אבל התחזית האופנתית ברורה וודאית.

הג'ינס מכב כרגיל, אלא שנוספו גם חולצות ג'ינס עשויות פשתן "מקומט". הבד נעים ואין צורך לגהצו, נהפוך הוא - ככל שיתקמט יותר כן יגבר השיק שלו. את מכנסי הג'ינס אפשר בקלות להפוך ללבוש ערב אם רק נוסף לו חולצה מכופתרת ונעלי עקב. חולצת ג'ינס עם קשירה היא בהחלט מראה טרנדי העונה.

ומה עוד? משבצות. הרבה משבצות. קטנות, קטנטנות, בינוניות וגדולות. משבצות בגווני אדומים, כחולים, ירוקים וורודים בבדי כותנה וגם במראה בוקרי בבדי פלנל.

יהיה לנו חורף שמח.

Kenig1@bezeqint.net

"האורחת" בית לסיין

מאת: סביון ליברכט

שחקנים: גדי יגיל, גילת אנקורי, פלורנס בלוך, מגי אזרזר, רון שחר, מירי בש

מאת: מלכה מהולל

ישנם מצבים שהם לחלוטין אוניברסליים: גבר אלמן היושב "שבעה" על אשתו כבר שלושה חודשים, בת-דודה רחוקה המנסה למצוא לו שידוך, אלמנה שהייתה נשואה לשלושה בעלים וכבר קברה את שלושתם – כאמור, סיפור אוניברסלי. יכול לקרות במשפחות הכי טובות. אבל תוסיפו לזה רקע בגטו לודז' בשואה, מסיכות גז בזמן מלחמת המפרץ ובאחת נהיה סיפור כמאמר הקלישאה: "רק אצלנו זה יכול לקרות".

סביון ליברכט כתבה את הספר "צריך סוף לסיפור אהבה" כבר לפני עשרים שנה, והסיפור "הארוחה האחרונה" הוא הבסיס להצגה החדשה שעלתה לאחרונה בתיאטרון "בית לסיין". גם גרשון (גדי יגיל) וגם רעיה (גילת אנקורי) מגלמים 'בוגרי' גטאות שאינם מצליחים להשתחרר מהם: "בגיל שאת גדלת עם האנציקלופדיות שקניתי לך, אני חיפשתי איך לברוח מהגטו", אומר גרשון לבתו רוני, ולאיש בקהל אין ספק שזה משפט שהוא אמר כמותו פעמים רבות קודם לכן. רוני מצדה מניחה כמובן מאליו שגם רעיה הגיעה 'משם'. כשבנה שואל את רוני מאין לה לדעת היא עונה: "כל החברים של ההורים שלי היו חברים מהגטו". גרשון ורעיה נפגשים ומיד ניצתת בהם חיבה עזה זה לזה. גרשון מתלבש יפה לכבודה ואילו היא נרגשת ומסמיקה כנערה צעירה, אלא ששני גורמים חוברים יחד לשים קץ לתקווה ולאור שחדרו לפתע לחיי השניים. מחד, בתו של גרשון ובנה של רעיה הם טיפוסים ציניים, סקפטיים וחסרי סבלנות להוריהם החושדים במניעים זרים של הורים. הם בטוחים שהוא רוצה את רכושה והיא רוצה לקבור עוד בעל. מאידך, דמותה של אשתו המתה של גרשון, חסיה, אינה חסה עליו, והיא מופיעה דווקא כשהכי טוב לו.

האם יצליחו השניים להתגבר על המכשולים? האם הם בכלל זכאים להתמכר לאור השמש שהפציע בחייהם פתאום? צריך לראות את ההצגה, או סתם להיות אופטימיים ותמימים. מכל מקום, המשפט החזק במחזה הוא זה הנאמר על ידי רוני: "אם הגורל של מישהו לטבוע, הוא יטבע אפילו בכפית של מים".

mehulal2@netvision.net.il

בהחלט חומר למחשבה.

"סנודן"

מאת: מלכה מהולל

"אני לא רוצה לחיות בחברה שעושה מעשים כאלה... אני לא רוצה לחיות בעולם שבו כל מה שאני אומר, כל מה שאני עושה, כל מי שאני מדבר איתו, כל ביטוי של יצירתיות, אהבה או חברות מוקלט". אדוארד סנודון, שלו מיוחסת הציטטה הזאת יודע על מה הוא מדבר. הוא עובד לשעבר בסוכנות לביטחון לאומי של ארצות הברית שהתפרסם בהדלפת מידע סודי על תוכניות המעקב של הסוכנות. אוליבר סטון, במאי ידוע, מוערך ומעורר מחלוקות כבר בימי סרטים שנויים במחלוקת בחייו (פלאטון, ניקסון, JFK, וול סטריט ועוד רבים), והתבטאויותיו הקיצוניות נודעות לשמצה ("העיסוק המוגזם בשואה במסגרת מלחמת העולם השנייה נובע משליטת היהודים בתקשורת"), אבל הוא בהחלט יודע לעשות סרטים עם אמירה, או לפחות סרטים שמעוררים דיון ומחשבה. כזה בדיוק הוא סרטו החדש "סנודן" על הבחור הצעיר, הפטריוט האמריקאי שהפך אידיאליסט והבין שהוא צריך לבחור בין נאמנות לארצו לבין נאמנות לעצמו ולערכיו.

סטון, מן הסתם, מחבב ומעריך את סנודן, ועל כן יוצאים הצופים מהסרט כשהם מבינים את מניעיו של הבחור הצעיר, אבל בהחלט יש מקום לשאול אם היתרונות שמתקבלים מהמעקבים תורמים לביטחון האזרחים, ואם החיסרון הגדול של חדירה לתחום הפרט אינו מרכיב הכרחי במלחמה נגד הטרור העולמי. דילמות מהסוג הזה לעולם אין להן תשובה חד-משמעית ובוודאי לא קונצנזוס. הצופה הישראלי, מן הסתם, ישליך את הדילמה על מצבנו הפוליטי והחברתי פה ויעשה זאת בצדק. הסרט, מכל מקום, חד-צדדי לגמרי אבל עדיין נותן מקום לשאלות האלה. עשוי נפלא!

Mehulal2@netvision.net.il

<p>שאלות</p>	<p>1. מה פירוש הביטוי "נכסי צאן ברזל" שבו אנו נתקלים מעת לעת, ומה מקור הביטוי? 2. לקראת חגי תשרי, הבעל"ט, התוכלו למנות לפחות שבעה עצמים מוחשיים שהם נכסי צאן ברזל ביהדות? 3. מה פירוש הכינוי " יודעי ח"ן " ?</p>
<p>תשובות</p>	<p>1. משמעות הביטוי, בעברית בת ימינו, היא: דבר נצחי, קיים לעד, שאינו בר חלוף. זה יכול להיות עצם מוחשי או מופשט, כמו ערך תרבותי, למשל: מורשת או מסורת וכד'. כתבי הרמב"ם, למשל, הם נכס צאן ברזל של העם היהודי. מה הקשר של צאן לברזל? המקור הוא בתלמוד, בדיני משפחה וממונות. למשל: אם אדם קיבל מחברו עדר צאן (או נכס אחר) לשמירה ולשימוש – הוא רשאי להשתמש בו ובפירותיו, אך עליו להחזירו בסוף התקופה לבעליו בשלמותו, לפי ערכו בעת קבלתו. אם נוצר פחת – עליו להשלים את החסר. כך גם אם אדם קיבל מאשתו בעת נישואיהם עדר צאן, הוא רשאי להשתמש בו ובכל התוצרת: החלב, הצמר והוולדות יהיו שלו, אך העדר נשאר למעשה רכוש האשה. אם יתגרשו – יהיה הבעל חייב להשיב לה את העדר, בשלמותו, ואם אחדים מתו – הוא יהיה חייב להשלים את החסר. כלומר, העדר ושווי הוא כברזל שאינו נפחת עם הזמן – ומכאן נוצר הביטוי.</p> <p>2. נכסי צאן ברזל מוחשיים שקיימים ביהדות ולא בעמים אחרים הם, למשל: ספר תורה, שופר, סוכה, ארבעת המינים (לולב, הדס, ערבה ואתרוג), מזוזה, טלית, תפילין, מצה וכד'.</p> <p>3. בכינוי יודעי ח"ן מכנים כיום אנשים שיודעים דברים שאחרים אינם יודעים. ראשי התיבות ח"ן הם "חוכמת הנסתר", והם מתייחסים בדרך כלל לאנשים שעוסקים ב"קבלה" – שהיא חוכמה נסתרת.</p>

hornikn@inter.net.il

דבש דבורים - "על הדבש ועל העוקץ"

מאת: אורה צרויה

גופן אלא כונסין אותו מן העשבים בתוך פיהן ומקיאין אותו בכורת כדי שימצאו אותו לאכול ממנו בימות הגשמים."

רבים הם המנהגים והאמונות הקשורים לדבש. יש מאמינים שאכילת דבש במשך 30 יום לאחר החתונה מבטיחה שהנישואים יהיו מתוקים, שטופי

אהבה והבנה. אצל עמים שונים רווחה הדעה כי

דבש מגביר את אונו של הגבר. אצל עמים שונים שימש הדבש בטקסי הקבורה. בסין, ביוון ובמצרים העתיקה נהגו לשים כלים עם דבש ליד גופת המת כדי שישמש לו מזון כאשר ישוב לחיים. במסורת היהודית קיימים מספר מנהגים הקשורים לדבש מלבד ראש השנה. כך, למשל, בתחילת הלימודים של הילד בתלמוד תורה הוא אוכל עוגיות בצורת אותיות עבריות או מלקק את צורת האותיות הכתובות בדבש על מנת שלימוד התורה יהיה לו מתוק כדבש.

הדבש והעוקץ – הדבש הוא אוכל טבעי שאינו מעובד, דבר שתורם לבריאות גופנו. בגלל הרכבו המיוחד שימש ומשמש כחומר אנטי-בקטריאלי, ולכן מורחים אותו על כוויות או חתכים קלים. במצרים העתיקה השתמשו בו לחניטת המתים. הוא מכיל מעט ויטמינים ומעט נוגדי חמצון. הדבש נחשב לאחת התרופות הטבעיות הטובות. ברפואה המסורתית הדבש משמש לטיפול בדלקות גרון, בשיעול ובליחה, מונע זיהומים בדרכי הנשימה ומסייע בריפוי דלקות וכיב קיבה.

הדבש מתוק מאוד. 80% מהרכבו הם סוכרים. בכל מאה גרם דבש יש 400 קלוריות לכן הוא מחוץ לתחום למקפידים על גזרה נאה. אין לתת אותו לתינוקות שעדיין לא מלאה להם שנה, וכמו כן אינו מומלץ לסובלים מסוכרת.

וכתמיד רצוי להתייעץ עם תזונאים מומחים על אכילת הדבש. orazruya@walla.co.il

סימן אחד משותף בשולחן ליל ראש השנה לכל העדות ולכל המסורות: תפוח בדבש. הסועדים טובלים פלח בדבש ומברכים: "יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה". אין פלא, אפוא, ש-40% מתוצרת הדבש השנתית בארץ נצרכת בתקופת חגי תשרי.

דבש הוא נוזל סמיך, דביק ומתוק, המופק מצוף פרחים על ידי הפועלות של דבורת הדבש ומשמש מזון עבורן ועבור זחליהן. האדם גילה את הדבש עוד בתקופה הפרה-היסטורית ועל כך מעידים ציורי קיר במערות ממקומות שונים בעולם. לדבש מגוון שימושים נרחב: כמזון בפני עצמו או כמרכיב במאכלים רבים, כחומר משמר, וכן כתכשיר או מרכיב של תכשירים ברפואה ובקוסמטיקה.

סוג הצמחים שמצוף פרחיהם מופק הדבש משתנה מאזור לאזור ומעונה לעונה. בישראל מפיקים דבש מלמעלה מ-100 סוגים של צמחים. הדבש הנפוץ ביותר בארץ מיוצר מפרחי הדורים, ובחלקו מפרחי צמחים אחרים, כגון: פרחי אקליפטוס, פרחי בר, פרחי אבוקדו ועוד. כל דבש מתאפיין בגוון, בצבע, בניחוח ובטעם האופייניים לו, לכן דבורת הדבש הישראלית מייצרת דבש ברוב עונות השנה, ולכל עונה יש את הפרחים שלה. המילה דבש מופיעה בתנ"ך 54 פעמים, 21 פעמים מתוכן בביטוי המתאר את ארץ-ישראל כ"ארץ זבת חלב ודבש". לפי חכמי התלמוד ומפרשי התנ"ך המסורתיים, המילה דבש בתנ"ך מתארת מיץ פירות מתוק ובעיקר מיץ תמרים בשל ההקשר של המילה בתיאור שבעת המינים "אֶרֶץ חֹטֵה וְשֹׁעֲרָה, וְגִפְן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן; אֶרֶץ-זֵית וְדָבָשׁ" רק הדבש שאכל שמשון היה דבש דבורים: "וְהִנֵּה עֲדַת דְּבוּרִים בְּגוֹיֵת הָאָרֶץ, וְדָבָשׁ."

במסורת היהודית, הדבורה אסורה באכילה אך דבשה טהור. הסיבה: הדבש אינו נוצר בגוף הדבורה, כמו חלב לדוגמה, אלא הוא צוף פרחים שעובר עיבוד בגופה ובכורת וכן מסביר זאת הרמב"ם: "דבש דבורים ודבש צרעים מותר מפני שאינו מתמצית

מאת: נח הורניק

היש דרך קצרה יותר? (1)

כתבה זו היא הראשונה בסדרה תחת שם זה⁽¹⁾, והיא מיועדת בעיקר לקוראים שמתמשים במחשב לעיתים קרובות לכתיבת מכתבים, מאמרים ומסמכים אחרים, לגלישה באינטרנט, לצפייה במצגות או לטיפול בתמונות ועריכתן וכד', ואפילו במקביל. במילים אחרות, הכתבות האלה מיועדות לכל אלה שידם נמצאת תדיר על המקלדת או על העכבר. אני מניח שמה שיוסבר כאן מוכר, אולי בחלקו הגדול, למשתמשים היותר "כבדים", אך המשתמש הממוצע ודאי יגלה כאן מספר חידושים. כל מה שאכתוב מבוסס על Windows 7. על אף שלא בדקתי את Windows 8 או 10 – אני משוכנע שזה פועל גם בהם כך, משום שמייקרוסופט נוהגת, בדרך כלל, לשמור על תאימות (Compatibility) למערכות קודמות.

חברת מייקרוסופט כללה ב-Windows ובמערכות האופיס שלה (כגון Word, Excel, Outlook – וכיו"צ) קיצורי דרך (Shortcuts)⁽²⁾ שמאפשרים לבצע פעולות שונות באמצעות המקלדת במקום בעזרת העכבר⁽³⁾. לשם מה זה טוב? זאת נבין מיד. אך לפני כן עלינו להכיר מספר מקשים (ראו בתמונה), שהחשובים שבהם נמצאים בצד שמאל של המקלדת ובשורה העליונה. לאלה יש שימוש חשוב בקיצורי הדרך. בשורה התחתונה, משמאל למקש הרווח נמצאים (מימין לשמאל) המקשים Alt, מקש עם סמל של Windows, ואחריו Ctrl (Control). מעל ל-Ctrl, מלמטה למעלה, נמצאים המקשים Shift, Caps Lock ו-Tab. בשורה העליונה בצד שמאל נמצא מקש Esc (Escape), (שפירושו "צא" או "חזור"), ומימין שורה של 12 מקשים שנקראים F1, F2, F3... וכיו"צ עד F12.

יעוד הערה: כשאכתוב בכתבות אלה, למשל, לחוץ על Ctrl+Alt-2 הכוונה היא להחזיק לחוצים יחד את Ctrl ואת Alt, ובמקביל לחוץ על מקש הסיפירה 2.

לפני שנצלול למעמקי קיצורי הדרך אני רוצה לתת דוגמה פשוטה. נניח שאתם רוצים לסגור חלון של מסמך או יישום שפתוח על הצג לפניכם. מה שרובנו נוהגים לעשות הוא להעביר את היד מהמקלדת לעכבר, להסיע את סמן העכבר לסימולים שנראים כאן משמאל, שנמצאים בראש כל חלון של יישום או מסמך, בצד ימין או בצד שמאל, וללחוץ על ה-X. זו פעולה סיוזיפית. במקום זאת אפשר פשוט ללחוץ Alt-F4 (להחזיק את Alt לחוץ ובמקביל להקיש על F4 שבשורה העליונה) – ונקבל אותה תוצאה, דהיינו: היישום או המסמך ייסגרו (אם זה מסמך שעכשו עבדתם עליו – לא לשכוח לשמור טרם הסגירה).

בגלל אורך המבוא לא אתאר הפעם קיצורי דרך רבים, אלא רק אחדים שהם שימושיים ביותר. ולמי שטרם התנסה בכך, אני ממליץ לנסות אותם. להזיק זה לא יזיק.

- ◆ **מקש F1** כשלעצמו – משמש בכל היישומים, ולא רק באלה של מייקרוסופט, לפתיחת תפריט "עזרה" (Help).
- ◆ **מקש WIN** כשלעצמו פותח את תפריט "התחל" (Start Menu), שבו יש גישה לפונקציות במחשב
- ◆ **הקיצור Alt + Tab** מציג את כל המסמכים והתוכנות שפועלים כרגע במחשב, אך מסתתרים מאחורי החלון הפתוח כרגע על הצג. אם תמשיכו להחזיק את Alt לחוץ ותלחצו לחיצות חוזרות על Tab – תנועו בין היישומים או המסמכים, וכאשר תפסיקו ללחוץ על המקש Alt – ייפתח החלון של התוכנה/מסמך שבו עזרתם.
- ◆ **הקיצור Alt + F4** יסגור את החלון עם המסמך/היישום שפתוח לפניכם על הצג, כפי שהסברתי לעיל (אם מדובר במסמך שזה עתה כתבתם או עדכנתם – זכרו לשמור טרם הסגירה. בכל מקרה המערכת תזכור אתכם לשמור).

1. הסדרה תתפרסם מעת לעת – אך לא באופן סדיר.

2. גם יצרני תוכנה אחרים כללו במוצריהם קיצורי דרך – באלה לא נעסוק.

3. אודה ולא אבוש – יש פעולות שאותן אני מבצע רק באמצעות העכבר ולא מצאתי להם קיצור דרך.

hornikn@inter.net.il

תקל - באג

מילת החודש

harelea@gmail.com

מאת: לאה הראל

מאת: לאה הראל

עברית: איפה ואי-פעם

"איפה" היא מילת שאלה שפירושה אֵיפה, באיזה מקום; חיבור של שתי מילים: אי-פה ("ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים" – בראשית לז, טז), וכך גם היכן (גלגול של אי+כאן). את הצירוף "אי פעם" טבע המשורר א.שלונסקי במשמעות של פעם כלשהי, וכך גם "אי אז" = בזמן כלשהו, "אי-מי" = אדם כלשהו ("...אך אי-מי הגיח מצרורי המקופל", מתוך "שירים ופואמות"), ו"המציא" משמעות חדשה למילה "אי" שהתגלגלה משיריו לעברית המודרנית.

מתכונים לראש השנה

ברכת שנה טובה ומתוקה לכל קוראינו בתוספת הצעות למתכוני בשר מתוקים, קלים וטעימים.

כבדי עוף מוקפצים עם כופתאות:

6 כפות שמן קנולה 1 בצל פרוס דק
 1/2 קילו כבדי עוף חצויים וצלויים
 1/4 כוס יין אדום 4 כפות סילאן
 1/2 כפית מלח, פלפל 2 גבעולי תימין
 1 שקית כופתאות

אופן ההכנה: לטגן את הבצל, להוסיף הכבדים הצלויים, להמשיך לטגן ולהוסיף יין, סילאן, תימין, מלח ופלפל. לבשל כופתאות ולהכניס לרוטב.

כדורי בשר עם שזיפים:

1/2 קילו בשר בקר טחון
 1/2 כוס פירורי לחם
 1 ביצה
 2 כפות רוטב סויה
 1/4 כפית זנגוויל טחון
 1 כפית סוכר
 אבקת שום, מלח ופלפל
 שמן לטיגון
המצרכים לרוטב:
 10 שזיפים יבשים מגולענים
 1 כוס יין אדום
 1 כפית אבקת מרק עוף
 2 כפות רוטב סויה
 2 כפיות סוכר
 מלח ופלפל
 1/2 כפית אבקת שום
 מים לפי הצורך

אופן ההכנה: מערבבים יחד את כל החומרים להכנת כדורי הבשר ומטגנים במעט שמן עד שיתחילו להשחים. מוציאים מהשמן. שמים את כל חומרי הרוטב בסיר ומביאים לרתיחה. מערבבים היטב, מוסיפים את כדורי הבשר לרוטב. אם יש צורך מוסיפים עוד מים לרוטב כדי שיכסה את כדורי הבשר. מכסים ומבשלים במשך 30 דקות מעל להבה נמוכה. מגישים חם עם אורז.

פרגיות ברוטב שזיפים:

זו מנה שאפשר להכין מראש, להעביר לתנור, לכסות ולשמור חמים עד ההגשה. מומלץ להגיש על תבשיל אפונת שלג.

700 גרם נתחי פרגיות

למשרה:

1 כף שמן קנולה או תירס
 3 כפות רוטב סויה
 1 כוס ריבת שזיפים
 מיץ מחצי לימון

לבצל:

2 כפות שמן קנולה
 3 בצלים סגולים פרוסים לפרוסות בינוניות
 1/2 כפית סוכר חום
 להגשה - בצל ירוק קצוץ דק.

אופן ההכנה:

1. המשרה - שמים את נתחי הפרגיות בקערה, מתבלים במלח ובפלפל, מוסיפים את כל מרכיבי המשרה, מערבבים ומשרים שעה לפחות בטמפרטורת החדר. אפשר גם להשאיר לילה במקרר.
2. הבצל - מחממים את השמן במחבת רחבה, מוסיפים את הסוכר והבצל. מערבבים ומטגנים כ-10 דקות על להבה בינונית-גבוהה, עד שהבצל סופג את הצבע הקרמלי של הסוכר אבל לא נחרך. מעבירים לצלחת נפרדת.
3. מוסיפים לאותה מחבת את נתחי הפרגיות עם המשרה ומשטחים כך שהנתחים יכסו את המחבת בשכבה אחת. אם אין מקום, מטגנים בכמה סיבובים. מטגנים על להבה בינונית-גבוהה במשך 3-5 דקות או עד שהם עשויים (חותכים נתח אחד במרכזו ובודקים ששינה את צבעו מוורוד ללבן). מערבבים את הפרגיות עם הבצל המטוגן.
4. ההגשה - מרפדים צלחת הגשה בתבשיל האפונה, מניחים את נתחי הפרגיות, יוצקים מהרוטב שנשאר במחבת, מפזרים בצל ירוק.

Cleah1@walla.com

לשון ברוטב חמוץ-מתוק:

זהו מעדן לארוחת החג שניתן להכין מראש.
 1 קילו לשון
 2 כוסות יין אדום
 2 עלי דפנה
 1 כפית מלח
 4 כפות ריבת משמש
 2 כפות חומץ
 1/2 כפית זנגוויל
 1/2 כוס צימוקים

אופן ההכנה: מבשלים את הלשון במים כך שהמים יכסו את הבשר במשך שעה. אם מבשלים בסיר לחץ, די ב-20 דקות. קולפים את העור מעל הלשון, שופכים את מי הבישול ומוסיפים לסיר את היין, כוס מים אחת, עלי דפנה, מלח, ריבת המשמש, החומץ, הזנגוויל והצימוקים. מבשלים במשך כשעה וחצי בסיר מכוסה. בסוף הבישול מוציאים בעדינות את הלשון ואת עלי הדפנה. מחממים את הרוטב שבסיר על אש גבוהה עוד כ-5 דקות ומשפרים תיבול. כשהלשון קרה לגמרי, חותכים אותה לפרוסות. לפני ההגשה מחממים את הפרוסות ברוטב.

העמותה למען האזרח הוותיק - רעננה
פרויקט ח.ג.ל.

הליכה נורדית

יתרונות ההליכה הנורדית

- מפעילה, מחזקת ומגמישה את שרירי פלג גוף עליון.
 - משפרת כושר גופני.
 - משפרת סיבולת לב ריאה ומייעלת זרימת דם.
 - מפחיתה עומס מהגב התחתון וממפרקי הברכיים.
 - מקלה על הליכה בעליות, בירידות ובשטחים חלקים.
 - משפרת יציבה ומאזנת את שיווי המשקל.
 - מגבירה שריפת קלוריות.
 - פעילות נעימה בחברותה המאפשרת שיחה בזמן הפעילות.
 - מתאימה לגברים ולנשים ברמות הליכה שונות ובכל גיל.
- הליכה נורדית בפארק הסתיימה.**
קורסים חדשים בתשלום יפתחו בקרוב. החלה הרשמה מחדש.

צ'יקונג - בימי שני בשעה 17.00
במרכז היום - ההגנה 114 רעננה.

פרטים והרשמה אצל מרים:
052-2546043, 09-7747041

בועז גור עורך - דין ומגשר

- < חוזי מקרקעין (קניה - מכירה - השכרה)
וליווי עד לרישום ב"טאבו"
- < מיסוי מקרקעין
- < עריכת צוואות, טיפול בירושות ועזבונות
- < הסכמי ממון וגירושין
- < פשיטות רגל והסדרים לפני צו כינוס
- < איחוד תיקים בהוצאה לפועל
- < גביית חובות
- < יצוג בבתי המשפט

רח' התחיה 3 רעננה 054-7432487
gurlaw63@gmail.com

זוג המבריק להחזיר את הברק לבית ולמשרד

- פוליש
- ניקיון אחר שפיץ ולפני מעבר דירה
- ניקיון בנייני מגורים (אפשרות ניהול וועד בית)
- ניקיון משרדים
- אמינות ✓
- רצינות ✓
- שירות בכל אזור השרון ✓

"אלופי הניקיון"

- ✿ ניקוי ספות ומזרונים,
- ✿ ניקוי שטיחים,
- ✿ ניקוי וילונות,

מכונה חדישה, בבית הלקוח.

054-2401877 אליאור
zoog2clean.bigger.co.il

העמותה למען האזרח הוותיק - רעננה
רח' ההגנה 114, פינת רחוב חנה סנש, רעננה
טלפון: 09-7747041 / פקס: 09-7729320

מרכז יום לקשיש ברעננה

תוכניות מיוחדות לחודש אוקטובר 2016

- יום חמישי 06.10.16 בשעה 10:30 - הרצאה בנושא חגי תשרי
מפיו של חיים נתנאל.
- יום חמישי 13.10.16 בשעה 10:30 - הופעה של הזמרת טובה להב.
- יום חמישי 20.10.16 בשעה 10:30 - הופעה נדירה של מקהלת הצבא האדום
מרצה: שומי שירן.
- יום חמישי 27.10.16 בשעה 10:30 - הרצאה "מי כאן המשוגע? - תעלת
בלאומילך" - עמי רוניס.

מכירות במרכז בחודש אוקטובר 2016

המכירות תתקיימנה ברחבת הכניסה בין השעות 10:00-12:00:

- יום שני 10.10.16 מכירת נעליים של חברת "פליפוט".
- יום רביעי 19.10.16 מכירת בגדים.
- יום ראשון 30.10.16 מכירת תיקים ותכשיטים.

* ייתכנו שינויים בתכנית. נא להתקשר יום לפני.

נא להתקשר למרכז יום לקשיש ולהרשם ☎ 09-7711598